

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

เอกสารทางราชการ

สุวัฒน์ ดันศิริมาศ "รายงานการศึกษาผลกระทบต่อยาไรโดภาชีอากาศที่สุลกากรจัดเก็บได้เมื่อ
เปลี่ยนมาใช้ระบบราคาแกดต์" (พิมพ์ดีด)

สุลกากร, กรม. "มติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับราคาสุลกากรครั้งที่ 10/2521"

____. "มติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับราคาสุลกากรครั้งที่ 4/2527"

____. "ประกาศกรมสุลกากรที่ 15/2523"

____. "ประกาศกรมสุลกากรที่ 15/2527"

ตำราวิทยานิพนธ์

มานิตย์ วิทยา เต็ม. ภาชีและกฎหมายสุลกากร. พิมพ์ครั้งที่ 5. พระนคร : โรงพิมพ์บูรพาศิลป์,
2532

ล้วน ปางสุข. กฎหมายสุลกากรและพิกัดอัตราสุลกากร. พระนคร : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ป.สัมพันธ์, 2532.

โชคชัย กุลประภา. "ความรับผิดชอบในค่าภาชีอากาศฯ เข้าตามกฎหมายสุลกากร" (ปีการศึกษา
2516) วิทยานิพนธ์ปริณตคามหาบัณฑิตย์ ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2517

มานะ หลีกทอง. "ราคาทางสุลกากร เกี่ยวกับอนุสัญญาให้ใช้สิทธิ" (ปีการศึกษา 2526)
วิทยานิพนธ์ปริณตคามหาบัณฑิตย์ ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2527

บทความ

ถวัลย์ วีระประดิษฐ์. "การประเมินอากาศ" วารสารสุลกากร ปีที่ 2 ฉบับที่ 8 (กันยายน-
ตุลาคม 2531) : 61-73

- แก่น้อย บุณยวัฒน์. "มาทำความรู้จักกับระบบราคาเกณฑ์" วารสารศุลกากร ปีที่ 2 ฉบับที่ 10 (พฤศจิกายน - ธันวาคม 2532) : 3-16
- ศุลกากร, กรม. "ศุลกากร : ความรับผิดชอบ แผนปฏิบัติงานและผลงาน" วารสารศุลกากร ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม- สิงหาคม 2530) : 45-48
- วิโรจน์ เลาะห์พันธ์. "นโยบายภาษีอากรขาเข้ากับการค้าชายแดน" วารสารศุลกากร ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 (พฤศจิกายน - ธันวาคม 2530) : 3-8
- วีระพงษ์ รารางกูร. "บทบาทกรมศุลกากรกับภาวะเศรษฐกิจ" วารสารศุลกากร ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2531) : 13-22
- สถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธ์. "กฎหมายศุลกากรระหว่างประเทศ" รวมบทความ 60 ปี ดร. ปรีดี เภษมทรัพย์ รวบรวมโดย อ.สมยศ เชื้อไทย พระนคร : โรงพิมพ์ พี.เค. พรินต์ติ้ง เฮ้าส์, (2531) : 229-232
- สัทธาน ศิริบุญย์. "คณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร" The customs Co-operation Council (CCC) วารสารศุลกากร ปีที่ 2 ฉบับที่ 10 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2532) : 9-24
- ไม้ปรากฏชื่อผู้แต่ง. "ประวัติความเป็นมาของศุลกากร" วารสารศุลกากร ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2530) : 24-26
- โสฬส บรรจงปรุ. "การประชาสัมพันธ์ปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนากรมศุลกากร" วารสารศุลกากร ปีที่ 2 ฉบับที่ 12 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2521) : 44-48
- _____. " 115 ปี กรมศุลกากรพัฒนาการส่งออกที่ก้าวไกล " วารสารศุลกากร ปีที่ 2 ฉบับที่ 12 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2532) : 9-13
- กวาง. ฝสส. "สรุปผลงานในรอบ 7 เดือนปีงบประมาณ 2532" วารสารศุลกากร ปีที่ 2 ฉบับที่ 12 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2532) : 23-26

ภาษาด่างประเทศ

เอกสารทางราชการ

- Customs Co-operation Council. Explanatory Note to the Brussels Definition of value. Brussel : 1977
- _____. GATT Agreement and Text of the technical Committee on Customs Valuation. Decission 5.1 Term in Article 8.1 (b)(iv) : Development. Brussel : 1987
- _____. GATT Agreement and Text of the technical Committee on Customs Valuation. Commentary 12.1 Meaning of the term "restriction" in Article 1.1 (a)(iii) Brussel : 1987
- _____. GATT Agreement and Text of the technical Committee on Customs Valuation. Advisory Opinion 2.1 Acceptability of price below prevailing market price Brussel : 1987
- _____. GATT Agreement and Text of the technical Committee on customs Valuation. Advisory Opinion 3.1 Meaning of "are distinguished" in the interpretative note to Article 1. of the Agreement. Duties and taxes of the country of importation. Brussel : 1987
- _____. GATT Agreement and text of the technical Committee on customs Valuation. Advisory Opinion 4.2 Royalties and Licence fee under Article 8.1 (c) Brussel : 1987
- _____. GATT Agreement and text of the technical committee on customs Valuation. Advisory Opinion 4.3 Ditto Brussel : 1987
- _____. GATT Agreement and text of the technical Committee on customs Valuation. Advisory Opinion 4.5 Ditto Brussel : 1987
- _____. GATT Agreement and text of the technical committee on customs valuation. Commentary 12.1 Meaning of the term "Restrictions" in Article 1.1 (a)(iii) Brussel : 1987

- _____. GATT Agreement and text of the technical committee on customs valuation. Advisory Opinion 11.1 treatment of inadvertent errors and of incomplete documentation Brussels. 1987
- _____. GATT Agreement and text of the technical committee on customs valuation. Advisory Opinion 12.1 Article 7-Flexible application Brussels : 1987
- _____. GATT Agreement and text of the technical committee on customs valuation. Advisory Opinion 12.2 Article 7-Hierarchical order Brussels : 1987.
- _____. GATT Agreement and text of the technical committee on customs valuation. Advisory Opinion 12.3 Article 7-Use of data from foreign source Brussels : 1987
- _____. GATT Agreement and text of the technical committee on customs valuation. Advisory Opinion 13.1 Scope of the word "Insurance" Under Article 8.2 (c) Brussels : 1987
- _____. GATT Agreement and text of the technical committee on customs valuation. Commentary 1.1 Identical or Similar goods for the purpose of the Agreement Brussels : 1987
- _____. GATT Agreement and text of the technical committee on customs valuation. Commentary 6.1 treatment of split shipment under Article 1 of the Agreement Brussels : 1987
- GATT. GATT Activities in 1980. The Tokyo round of multilateral trade negotiation. Geneva : 1981
- _____. GATT Activities in 1985. Customs Valuation. Geneva : 1986

Asean. Malaysia Information paper. Report of the Asean semina on GATT customs valuation code Jakata Indonesia : November 1989

หนังสือ

John H. Jackson. World trade and the law of GATT. A Legal analysis of the General Agreeemnt on Tariff and Trade U.S.A. : The Babbs - Merrill company, inc., 1969

Director - General of GATT. GATT the Tokyo round of multilateral trade negotration. Geneva : April 1977

Customs Co-operation council General Secretariat. The Brussel de finition of value for Customs purpose. (it origin, characteristic Features and Application) Brussel : May 1979

_____. The Brussel definition of value and GATT Valuation Agreement
A comparison valuation directorale Geneva : February 1985

_____. Customs Valuation Geneva : January 1977

Kenneth W. Dam. The GATT Law and international Economic Organization
The GATT Tariff system (Chicago : The University of Chicago Pr, 1970

Robert E. Huded. The GATT Legal System and world trade diplomacy. The Tokyo round negotiation New York : Praeger 1975

บทความ

ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน. "Taxation of imports in LDCs Suggestion for reform."
Journal of world trade law. Vol 12 No 5 (October 1987),
p. 459-351

กฎเกณฑ์การประเมินราคาของข้อตกลงราคาบุคลากรแก่ตด์

ข้อ 1.

1. ราคาบุคลากรของของนำเข้าต้องเป็น "ราคาซื้อขาย" กล่าวคือ เป็นราคาที่ได้จ่ายหรือพึงต้องจ่ายเพื่อขายของเพื่อส่งออกไปยังประเทศนำเข้า โดยอาจปรับราคาได้ตามบทบัญญัติข้อ 8 ทั้งนี้ ภายใต้ข้อกำหนดว่า

- (a) ไม่มีข้อจำกัดแก่ผู้ซื้อในการจำหน่ายหรือใช้ของนั้น เว้นแต่เป็นข้อกำหนดที่
    1. บังคับหรือกำหนดโดยกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ของประเทศที่นำเข้า
    2. จำกัดขอบเขตพื้นที่ในการขายต่อ หรือ
    3. ไม่มีผลกระทบ กระเทือนต่อราคามากนัก
  - (b) การขายหรือราคาไม่ได้นับกับเงื่อนไขหรือข้อพิจารณาซึ่งทำให้ไม่อาจกำหนดราคาของที่กำลังประเมินได้
  - (c) ไม่มีส่วนใดของผลได้อันเกิดจากการขายต่อ การจำหน่ายหรือ การใช้ของของผู้ซื้อจะมีผลต่อผู้ขาย ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมไว้แต่ได้มีการปรับราคาอย่างเหมาะสมตามบทบัญญัติข้อ 8 และ
  - (d) ผู้ซื้อและผู้ขายไม่มีความสัมพันธ์กัน หากทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ราคาซื้อขายนั้นจะยอมรับได้ตามความมุ่งหมายของบุคลากรภายใต้บทบัญญัติตามวรรค 2 ของข้อนี้
2. (a) ในการพิจารณาว่า ราคาซื้อขายจะเป็นที่ยอมรับตามที่ระบุในวรรค 1 หรือไม่นั้น หากผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กันตามความหมายในข้อ 15 ยังไม่เป็นเหตุพอเพียงให้รับราคาซื้อขายไม่ได้ ในกรณีเช่นนี้ควรพิจารณาสิ่งแวดล้อมในการขาย และควรจะยอมรับราคาซื้อขายเมื่อความสัมพันธ์นั้นไม่มีอิทธิพลต่อราคา หากมีข้อมูลที่ได้จากผู้นำเข้าหรือจากบุคลากรเองแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์นั้นมีอิทธิพลต่อราคา ผู้นำเข้าถึงได้รับแจ้งถึงหลักฐานนั้นและได้มีโอกาสดูชี้แจง การแจ้งจะต้อง เป็นลายลักษณ์อักษรหากผู้นำเข้าประสงค์
- (b) การซื้อขายระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน ราคาซื้อขายจะเป็นที่ยอมรับและใช้ในการประเมินราคาตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ได้ เมื่อผู้นำเข้า

สามารถแสดงให้เห็นว่าราคาดังกล่าวนั้นใกล้เคียงกับราคาใดราคาหนึ่ง
ดังต่อไปนี้ ซึ่งเป็นราคาใน เวลา เดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

- (1) ราคาซื้อขายของชนิดเดียวกันหรือที่คล้ายกันให้กับผู้ซื้อซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันและส่งออกไปยังประเทศที่นำเข้ามาเดียวกัน
- (2) ราคาสุทธากกรของชนิดเดียวกันหรือที่คล้ายกัน ตามบทบัญญัติข้อ 5 .
- (3) ราคาสุทธากกรของชนิดเดียวกันหรือที่คล้ายกัน ตามบทบัญญัติข้อ 6 .
- (4) ราคาซื้อขายของชนิดเดียวกันแต่ต่าง เมืองกำเนิดให้แก่ผู้ซื้อซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันและส่งออกไปยังประเทศที่นำเข้ามาเดียวกัน ทั้งนี้ผู้ขาย 2 รายที่นำมา เปรียบ เทียบกันนั้นต้องไม่มีความสัมพันธ์กันด้วย

การทดสอบข้างต้นจะต้องทำนึ่งถึงความแตกต่างทางด้านระดับการค้า ปริมาณ ปัจจัยต่าง ๆ ดังระบุไว้ในข้อ 8 . และความแตกต่างของต้นทุนผู้ขาย ในกรณีที่ผู้ขายและผู้ซื้อไม่มีความสัมพันธ์กัน

- (c) การทดสอบในวรรค 2 (b) จะใช้ เมื่อกู้ผู้นำเข้าร้องขอและใช้ เพื่อการ เปรียบเทียบเท่านั้น และอาจจะไม่มีการกำหนดราคาทดแทน (Substitute Values) ตามบทบัญญัติวรรค 2 (b) ก็ได้

ข้อ 2 .

1. (a) หากราคาสุทธากกรมีอาจกำหนดได้ภายใต้บทบัญญัติข้อ 1 . ราคาสุทธากกรจะต้อง เป็นราคาซื้อขายของชนิดเดียวกัน ซึ่งขาย เพื่อส่งออกไปยังประเทศที่นำเข้ามา เดียวกันและส่งออกในระยะ เวลา เดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับของซึ่งกำลัง ประเมินราคา
- (b) การกำหนดราคาตามข้อนี้ ให้ใช้ราคาซื้อขายของชนิดเดียวกัน ในระดับ การค้าเดียวกัน และในปริมาณมากพอกันกับของที่กำลังประเมินราคาอยู่ หากไม่อาจหาราคาดังกล่าวได้ ให้ใช้ราคาซื้อขายของชนิดเดียวกัน ในระดับ การค้าต่างกัน และ/หรือปริมาณต่างกันโดยมีการปรับราคาตามส่วนแตกต่าง ในด้านระดับการค้า และ/หรือระดับปริมาณ ทั้งนี้ การปรับราคาดังกล่าวจะ ต้องแสดง ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอยู่บนพื้นฐานของความมีเหตุผลและความ ถูกต้องไม่ว่าการปรับนั้นนำไปสู่การ เพิ่มหรือลดลงของราคาก็ตาม

2. หากต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในข้อ 8.2 ได้รวมไว้ในราคาซื้อขายแล้ว การปรับราคาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่อาจต่างกัน เนื่องจากระยะทางและวิธีการขนส่งของของที่นำเข้ากับของชนิดเดียวกันด้วย

3. ในการใช้บทบัญญัติข้อนี้ หากราคาซื้อขายของชนิดเดียวกันมีหลายราคา ให้ใช้ราคาต่ำสุดเป็นราคาประเมินของที่นำเข้า

ข้อ 3.

1. (a) หากราคามีอาจกำหนดได้ตามบทบัญญัติข้อ 1. และ 2. ราคาศุลกากรจะต้องเป็นราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน ซึ่งได้ขายหรือส่งออกไปยังประเทศนำเข้าเดียวกัน และส่งออกในระยะเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับของที่กำลังประเมินราคา
- (b) การกำหนดราคาตามข้อนี้ ให้ใช้ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน ในระดับราคาเดียวกัน และในปริมาณมากพอเท่ากับของที่กำลังประเมินราคาอยู่ หากไม่อาจหาราคาดังกล่าวได้ ให้ใช้ราคาซื้อขายของที่คล้ายกันในระดับการค้าต่างกัน และ/หรือปริมาณต่างกัน โดยปรับราคาตามส่วนแตกต่างในด้านระดับการค้าและ/หรือระดับปริมาณ ทั้งนี้ การปรับราคาดังกล่าวจะต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า อยู่บนพื้นฐานของควมมีเหตุผลและความถูกต้อง ไม่ว่าจะการปรับนั้นนำไปสู่การเพิ่มหรือลดลงของราคาก็ตาม

2. หากต้นทุนและค่าใช้จ่ายซึ่งระบุไว้ในข้อ 8.2 ได้รวมไว้ในราคาซื้อขายแล้วการปรับราคาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่อาจต่างกัน เนื่องจากระยะทางและวิธีการขนส่งของที่นำเข้ากับของที่คล้ายกันด้วย

3. ในการใช้บทบัญญัติข้อนี้ หากราคาซื้อขายที่ของที่คล้ายกันมีหลายราคา ให้ใช้ราคาต่ำสุดเป็นราคาประเมินของที่นำเข้า

ข้อ 4.

หากมีอาจกำหนดราคาได้ตามบทบัญญัติข้อ 1. , 2. และ 3. ก็จะต้องกำหนดราคาศุลกากรตามบทบัญญัติข้อ 5. หรือ หากยังมีอาจกำหนดราคาได้ตามบทบัญญัติข้อ 5. ก็จะต้องกำหนดตามบทบัญญัติข้อ 6. เว้นแต่ผู้นำเข้าจะร้องขอให้ใช้ข้อ 6. ก่อน ข้อ 5.

ข้อ 5.

1. (a) หากของที่นำเข้ามาหรือของชนิดเดียวกันหรือที่คล้ายกัน ได้ขายในประเทศที่นำเข้ามาในสภาพเดิมที่นำเข้ามา ราคาสุทธการขของของที่นำเข้ามาให้กำหนดโดยราคาต่อหน่วยของของดังกล่าวข้างต้น ซึ่งขายไปในปริมาณรวมมากที่สุดให้กับผู้ซื้อซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ขายในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับเวลานำเข้ามา โดยให้หักทอนดังนี้
  - (1) ค่าขนถ่ายซึ่งได้จ่ายหรือตกลงจะจ่ายตามปกติ หรือส่วนที่บวกเพิ่มเป็นกำไรและค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการขายในประเทศนำเข้ามาซึ่งของประเภทหรือชนิดเดียวกัน
  - (2) ค่าขนส่ง ค่าประกันภัย และต้นทุนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดขึ้นในประเทศนำเข้ามา
  - (3) ต้นทุนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งระบุไว้ในข้อ 8.2 และ
  - (4) อากรสุทธการ และค่าภาษีอื่น ๆ ซึ่งต้องจ่ายในประเทศนำเข้ามา เนื่องจากการนำเข้ามาหรือการขายของนั้น
- (b) หากของที่นำเข้ามาหรือของชนิดเดียวกันหรือที่คล้ายกัน ไม่มีการขายในเวลาเดียวกัน หรือใกล้เคียงกับเวลานำเข้ามาของของที่กำลังประเมินราคาอยู่ ราคาสุทธการให้กำหนดโดย ราคาต่อหน่วยของสินค้าที่นำเข้ามาหรือสินค้าชนิดเดียวกัน หรือที่คล้ายกัน ซึ่งขายไปในสภาพที่นำเข้ามาในประเทศที่นำเข้ามา และในวันที่ใกล้ที่สุดหลังจากวันนำเข้ามาของของที่กำลังประเมินราคา แต่ต้องไม่เกิน 90 วัน หลังจากวันนำเข้านั้น ทั้งนี้ ภายใต้บทบัญญัติวรรค 1 (a)

2. หากของที่นำเข้ามาหรือของชนิดเดียวกันหรือที่คล้ายกัน ไม่มีการขายในสภาพนำเข้ามาในประเทศที่นำเข้ามา และถ้าผู้นำเข้าร้องขอ ราคาสุทธการต้องเป็นราคาต่อหน่วยของสินค้าที่นำเข้ามา ซึ่งผ่านการจัดทำเพิ่มเติมแล้ว ที่ขายไปในปริมาณมากที่สุดให้กับบุคคลในประเทศนำเข้ามาซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันกับบุคคลที่ขาย โดยลดราคาส่วนที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการจัดทำเพิ่มเติมและส่วนลดหย่อนตามวรรค 1 (a) ของข้อนี้

ข้อ 6.

1. ราคาของที่นำเข้ามาตามความในข้อนี้คือ ราคาคำนวณ (Computed Value)

ซึ่งประกอบด้วย

- (a) ต้นทุนหรือมูลค่าของวัตถุดิบ ค่าประติษฐ์หรือจัดทำอื่นใดในการผลิตของนั้น
- (b) กำไร และค่าใช้จ่ายทั่วไปในจำนวนปกติซึ่งผู้ผลิตในประเทศส่งออกซึ่งคิดรวมอยู่ในการขาย เพื่อส่งออกไปยังประเทศนำเข้าซึ่งของประเทศหรือชนิดเดียวกันกับของที่กำลังประเมินราคา
- (c) ต้นทุนหรือมูลค่าของค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการประเมินราคาตามลักษณะที่แต่ละภาคีสมาชิกเลือกใช้ ตามข้อ 8.2

2. ห้ามภาคีสมาชิก เรียกหรือบังคับบุคคลใดที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศตนยื่นหรือยอมให้ตรวจสอบบัญชีหรือบันทึกอย่างอื่น เพื่อการกำหนดราคาคำนวณ แต่ข้อมูลและผู้ผลิตสินค้ามอบให้เพื่อกำหนดราคาศุลกากรตามบทบัญญัติข้อนี้ อาจได้รับการตรวจสอบในอีกประเทศถ้าผู้ผลิตยินยอมและรัฐบาลของประเทศนั้นได้รับแจ้งล่วงหน้าแล้ว ไม่ขัดข้องในการตรวจสอบดังกล่าว

ข้อ 7.

1. หากราคาศุลกากรมีอาจกำหนดได้ตามความในข้อ 1. ถึง 6. การกำหนดราคาต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลตามหลักการและบทบัญญัติทั่วไปของความตกลงนี้ และตามมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปและจากข้อมูลที่ทำได้ในประเทศนำเข้า

2. ห้ามใช้วิธีการดังกล่าวข้างล่างนี้ในการกำหนดราคาศุลกากรตามบทบัญญัติข้อนี้
  - (a) ราคาขายในประเทศนำเข้าซึ่งของที่ผลิตในประเทศนั้น
  - (b) การเลือกใช้ราคาสูงกว่าในกรณีที่มีการให้เลือก 2 ราคา
  - (c) ราคาตลาดภายในประเทศผู้ส่งออก
  - (d) ต้นทุนการผลิตอื่น นอกเหนือไปจากราคาคำนวณของชนิดเดียวกันหรือที่คล้ายกันตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 6.
  - (e) ราคาส่งออกประเทศอื่นที่มีไว้ประเทศนำเข้า
  - (f) ราคาขั้นต่ำของศุลกากร
  - (g) ราคาซึ่งกำหนดหรือราคาคิดเอาเอง

3. หากผู้นำเข้าร้องขอ จะต้องแจ้งราคาสุทธากากรที่กำหนดตามบัญชีอัตราและวิธีกำหนดให้ผู้นำเข้าทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 8.

1. การกำหนดราคาสุทธากากรตามบัญชีอัตรา 1. ราคาซึ่งได้จ่ายจริงหรือพึงจ่ายสำหรับของที่นำเข้านั้น จะต้องบวกเพิ่มค่าใช้จ่ายเหล่านี้ไว้ด้วย

- (a) ค่าใช้จ่ายซึ่งผู้ซื้อต้องจ่ายแต่รวมไว้ในราคาที่ได้จ่ายจริงหรือพึงจ่าย คือ
- (1) ค่านายหน้าและตัวแทน ยกเว้นค่านายหน้าในการซื้อ
  - (2) ค่าภานะบรรจุซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของราคาตามความหมายของสุทธากากร
  - (3) ต้นทุนการบรรจุหีบห่อ ไม่ว่าด้านแรงงานหรือวัสดุ
- (b) มูลค่าของและบริการที่ผู้ซื้อจัดหาให้โดยไม่คิดราคาหรือโดยลดราคา เพื่อใช้เนื่องในการผลิตและการขาย เพื่อส่งออกซึ่งของที่นำเข้า เฉพาะส่วนที่มิได้รวมไว้ในราคาที่ได้จ่ายจริง หรือพึงต้องจ่ายดังต่อไปนี้
- (1) วัสดุ ส่วนประกอบ ชิ้นส่วนและของที่คล้ายกัน ซึ่งประกอบรวมเป็นของที่นำเข้า
  - (2) เครื่องมือ แม่พิมพ์ แบบพิมพ์ และของที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งใช้ในการผลิตของที่นำเข้า
  - (3) วัสดุ วัสดุสิ้นเปลืองในการผลิตของที่นำเข้า
  - (4) วิศวกรรม พัฒนาการ งานศิลปะ งานออกแบบ แบบแปลน และภาพร่างอันจำเป็นในการผลิตของที่นำเข้า ซึ่งจัดทำขึ้นที่อื่นซึ่งมิใช่ประเทศที่นำเข้า
- (c) ค่าสิทธิ และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เกี่ยวกับของที่กำลังประเมินราคาซึ่งผู้ซื้อต้องจ่ายตามเงื่อนไขในการขายไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม และค่าใช้จ่ายนั้นยังมิได้รวมในราคาที่ได้จ่ายจริงหรือพึงต้องจ่าย
- (d) ส่วนใด ๆ จากผลได้อันเกิดจากการขายต่อ การจำหน่าย หรือการใช้ของที่นำเข้า ที่พึงได้แก่ผู้ขายไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

2. ในการออกกฎหมาย ภาตีสมาชิกอาจกำหนดให้รวมหรือไม่รวมไว้ในราคาศุลกากร ซึ่งรายการต่อไปนี้

- (a) ค่าขนส่งของมายังท่าหรือที่ที่นำ เข้า
- (b) ค่าบรรทุก ขนถ่าย ที่เกี่ยวกับการขนส่งของที่นำ เข้ามายังท่า หรือที่ที่นำ เข้า
- (c) ค่า เบี้ยประกันภัย

3. การบวกเพิ่มเข้าในราคาที่ได้จ่ายจริงหรือหึ่งต้องจ่ายตามบทบัญญัติข้อนี้ จะต้องทำ บนพื้นฐานของข้อมูลที่ประจักษ์ชัดแจ้ง

4. การบวกเพิ่มเข้าในราคาที่ได้จ่ายจริงหรือหึ่งต้องจ่าย ห้ามมิให้กระทำนอกไปจาก ที่บัญญัติไว้ในข้อนี้

ข้อ 9.

1. เมื่อการ เปลี่ยนสกุลเงินมีความจำเป็น ในการกำหนดราคาศุลกากร อัตราแลกเปลี่ยน ที่ใช้จะต้อง เป็นอัตราที่ประกาศโดย เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศนำ เข้า และเป็นอัตรา ในสกุลเงิน ของประเทศที่นำ เข้า ซึ่งใกล้เคียงที่สุดกับค่าของ เงินสกุลนั้น ๆ ในทางการค้าตามวงระยะเวลา ที่ ประกาศ

2. อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ จะต้อง เป็นอัตราในเวลาที่ส่งออกหรือนำ เข้า แล้วแต่ภาตีสมาชิกจะกำหนด

ข้อ 10.

ข่าวสารที่ เป็นความลับหรือได้มาจากพื้นฐานที่เป็นความลับ เพื่อการประ เณินราคาศุลกากร เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องถือ เป็นความลับที่สุดและ เปิด เผยไม่ได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาต โดยเฉพาะ จากบุคคลหรือส่วนราชการซึ่ง เป็นผู้ให้ข่าวสารนั้น หรือ เว้นแต่จำเป็นต้อง เปิด เผยในขบวนการพิจารณา ทางศาล

ข้อ 11.

1. การออกกฎหมายของแต่ละภาตีสมาชิก ในส่วนที่ เกี่ยวกับการกำหนดราคาศุลกากร จะต้อง บัญญัติให้ผู้นำ เข้าหรือบุคคลอื่นซึ่งต้องรับผิดชอบในการะภาษีอากร มีสิทธิอุทธรณ์โดย ปราศจากการลงโทษ

2. สิทธิการอุทธรณ์ เบื้องต้นโดยปราศจากการลงโทษ อาจมิได้ในการอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ภายในอำนาจการบริหารของศาลากรหรือต่อหน่วยงานอิสระ แต่สิทธิการอุทธรณ์โดยปราศจากการลงโทษในทางศาลจะต้องตราไว้ในกฎหมายของภาคสมาชิก

3. ผู้อุทธรณ์ต้องได้รับแจ้งผลการอุทธรณ์ เหตุผลในการวินิจฉัยและสิทธิการอุทธรณ์ในครั้งต่อไป เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 12.

บรรดากฎหมาย ระเบียบ คำตัดสินของศาล และคำวินิจฉัยของผู้บริหาร เกี่ยวกับเรื่องโดยทั่วไปซึ่งมีผลถึงความตกลงนี้ จะต้องประกาศให้ทราบตามนัยมาตรา 10 แห่งความตกลงทั่วไป

ข้อ 13.

กรณีที่มีการพิจารณากำหนดราคาศาลากรจำเป็นต้องล่าช้า ผู้นำเข้าจะต้องสามารถนำของไปจากศาลากรได้เมื่อร้องขอและวางประกันไว้อย่างเพียงพอ คู่กับค่าอากรที่อาจต้อง เสียในรูปแบบของการค้ำประกัน การวางประกัน หรือโดยวิธีอื่นที่เหมาะสม กฎหมายของภาคีสมาชิกจะต้องมีข้อกำหนดในกรณีนี้ไว้ด้วย

ข้อ 14.

หมายเหตุในภาคผนวก I ของความตกลงนี้เป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้ และข้อต่าง ๆ ของข้อความตกลงนี้จะต้องอ่านควบคู่และใช้ควบคู่กับหมายเหตุที่เกี่ยวข้อง ภาคผนวก II และ III ก็เป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 15.

1. ตามข้อความต่อไปนี้

- (a) " ราคาศาลากรของของที่น้ำเข้า " หมายถึงราคาของ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บอากรศาลากรตามราคาแก่ของที่น้ำเข้า
- (b) " ประเทศน้ำเข้า " หมายถึง ประเทศ หรือ เขตศาลากรที่น้ำเข้า
- (c) " ผลผลิต " หมายถึงรวมถึง การเพาะปลูก การประมง และการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ

2. (a) ตามความตกลงนี้ " ของชนิดเดียวกัน " หมายถึง ของที่เหมือนกันในทุกประการ ทั้งด้านรูปลักษณะ คุณภาพ และชื่อเสียงแม้มีความแตกต่างกันเล็กน้อยด้านรูปร่าง ก็ให้จัด เป็นของชนิดเดียวกันได้
- (b) " ของที่คล้ายกัน " หมายถึง ของที่แม้จะไม่เหมือนกันทุกประการ แต่มีความเหมือนกันด้านรูปลักษณะและวัสดุที่ใช้ ซึ่งทำให้สามารถใช้ทำหน้าที่เดียวกันได้ และสามารถ เปลี่ยนแทนกันได้ในการการค้า ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงคุณภาพ ชื่อเสียง และยี่ห้อ ในการพิจารณาว่าเป็นของที่คล้ายกันหรือไม่ด้วย
- (c) คำว่า " ของชนิดเดียวกัน " และ " ของที่คล้ายกัน " ไม่รวมถึงของซึ่งมีหรือปรากฏผลงานด้านวิศวกรรม พัฒนาการ งานศิลปะ งานออกแบบ แล่น และภาพร่าง ที่ยังไม่มีการปรับราคาตามข้อ 8.1 (b) (4) เนื่องจากปัจจัย เหล่านั้นกระทำในประเทศนำเข้า
- (d) ของที่ปีได้ผลิตในประเทศเดียวกันกับของที่กำลังประเมินราคา ไม่ถือว่าเป็น " ของชนิดเดียวกัน " หรือ " ของที่คล้ายกัน "
- (e) ให้ใช้ของซึ่งผลิตโดยต่างบุคคลมาพิจารณาได้ เมื่อไม่มีของชนิดเดียวกันหรือที่คล้ายกัน ซึ่งผลิตโดยบุคคลคน เดียวกันกับของที่กำลังประเมินราคา

3. " ของประเภทหรือชนิดเดียวกัน " หมายถึง ของซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มหรือขบวนของสินค้าที่ผลิตโดยอุตสาหกรรม เฉพาะอย่างหรือภาคของอุตสาหกรรมนั้น และรวมถึงของชนิดเดียวกันหรือที่คล้ายกันด้วย

4. บุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน ตามความหมายของความตกลงนี้ คือ
- (a) เป็น เจ้าหน้าที่หรือผู้อำนวยการในธุรกิจของอีกฝ่ายหนึ่ง
- (b) เป็นหุ้นส่วนในธุรกิจตามกฎหมาย
- (c) เป็นนายจ้างและลูกจ้าง
- (d) มีบุคคลอื่นเป็น เจ้าของ ผู้ควบคุม หรือถือหุ้นมีจำนวนตั้งแต่ 5% ขึ้นไป ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงในกิจการของทั้ง 2 ฝ่าย ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (e) ฝ่ายหนึ่ง เป็นผู้ควบคุมอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

- (f) ทั้ง 2 ฝ่ายร่วมกันควบคุมบุคคลที่สาม ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (g) เป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน

5. บุคคลที่มีความสัมพันธ์ในทางธุรกิจระหว่างกัน ในรูปของการ เป็นตัวแทนแต่ผู้เดียว ผู้จัดจำหน่ายแต่ผู้เดียว หรือผู้ได้รับสัมปทานแต่ผู้เดียว ไม่ว่าจะเรียกอย่างไรถือว่าเป็นผู้มีความสัมพันธ์กันตามความหมายของความตกลงนี้ หากบุคคลเหล่านั้น เข้ากฎ เกณฑ์ตามวรรค 4 ข้างต้น

ข้อ 16.

ผู้นำ เข้ามีสิทธิยื่นคำร้อง เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อขอร้องว่า ราคาของที่ดินนำ เข้านั้นได้ ถูกพิจารณากำหนดราคาอย่างไร โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรจะต้องตอบ เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 17.

ข้อความในความตกลงนี้มีให้แปลความหมายไปในทางจำกัดหรือได้ แแย้งสิทธิการบริหาร งานของศุลกากร ในการที่จะหาข้อเท็จจริงหรือความถูกต้องของถ้อยคำ เอกสาร หรือคำสำแดง ใด ๆ ที่ยื่น เพื่อการประเมินราคาศุลกากรให้ เป็นที่พอใจ

ภาค 2 การบริหาร การประชุมปรึกษาและการยุติข้อพิพาท

การจัดตั้งสถาบัน

ข้อ 18. ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ให้มีการจัดตั้ง

1. คณะกรรมการประเมินราคาศุลกากร (ซึ่งต่อไปในที่นี่จะเรียกว่า คณะกรรมการ) ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของภาคีสมาชิก คณะกรรมการจะทำการเลือกประธานคณะกรรมการขึ้น และ จะประชุมกันตามปกติปีละหนึ่งครั้ง หรือ เมื่อมีการพบปะในกรณีอื่นซึ่ง เป็นไปตามข้อกำหนดของความ ตกลงฉบับนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ภาคีสมาชิกมีโอกาสรักษาหารือใน เรื่องที่เกี่ยวกับระบบการ ประเมินราคาศุลกากรของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งอาจกระทบกระ เทือนถึงการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้ หรือ เพื่อ เป็นการ เสริมต่อวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการและ เพื่อดำ เนินการตามความรับผิดชอบอื่น ๆ

ซึ่งคณะกรรมการอาจจะได้รับมอบหมายจากภาคีสมาชิก ให้กอง เลขานุการของ GATT ปฏิบัติหน้าที่เป็นกองเลขานุการของคณะกรรมการ

2. คณะกรรมการทางเทคนิคในการประเมินราคาศุลกากร (ซึ่งต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า คณะกรรมการทางเทคนิค) ภายใต้ความอุปถัมภ์ของสภาความร่วมมือทางศุลกากร (Customs Co - operation Council) ซึ่งต้องปฏิบัติตามภาระหน้าที่ที่กำหนดไว้ในภาคผนวกของความตกลงฉบับนี้ และต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบวิธีปฏิบัติซึ่งกำหนดไว้ในภาคผนวกดังกล่าว

การปรึกษาหารือ

ข้อ 19.

1. ถ้าภาคีสมาชิกใดพิจารณาเห็นว่า ผลประโยชน์ที่ตนได้รับไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมภายใต้ความตกลงฉบับนี้ถูกขัดขวาง หรือถูกทำให้เสียหาย หรือ เห็นว่าการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ถูกขัดขวาง เนื่องมาจากการกระทำของภาคีสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่ง หรือของภาคีสมาชิกอื่น ๆ ภาคีสมาชิกนั้นอาจร้องขอให้มีการหารือกันขึ้นกับภาคีสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่ายดังกล่าว เพื่อให้บรรลุถึงความพึงพอใจของทุกฝ่าย ในปัญหาที่เกิดขึ้น ภาคีสมาชิกพึงพิจารณาด้วยความเห็นใจ เมื่อภาคีสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งร้องขอให้มีการประชุมปรึกษาหารือ

2. ภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือตามที่ถูกร้องขอโดยทันที

3. ภาคีสมาชิกที่เข้าร่วมในการประชุมปรึกษาหารือในเรื่องพิเศษที่มีผลกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้ จะต้องประชุมให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาอันสมควร เมื่อได้รับการร้องขอ คณะกรรมการทางเทคนิคจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่ภาคีสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือ

การระงับข้อพิพาท

ข้อ 20.

1. ในกรณีที่มีการประชุมปรึกษาหารือตามข้อ 19 ข้างต้นไม่อาจบรรลุถึงความพึงพอใจของภาคีสมาชิกทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการร้องขอโดยภาคีสมาชิกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่มีกรณีพิพาท ให้คณะกรรมการจัดการประชุมเพื่อสืบสวนกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นภายใน 3 วันนับจากวันที่ได้รับการร้องขอดังกล่าว เพื่อช่วยให้เกิดข้อตกลงซึ่งเป็นที่พึงพอใจของทุกฝ่าย

2. ในการสืบสวนกรณีพิพาท และในการ เลือกวิธีปฏิบัตินั้น คณะกรรมการจะต้องพิจารณาว่า ข้อพิพาทนั้น เกี่ยวข้องกับนโยบายทางการพาณิชย์หรือ เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการรายละเอียดทางเทคนิค คณะกรรมการอาจร้องขอให้คณะกรรมการทาง เทคนิคทำการตรวจสอบปัญหาซึ่งต้องการการพิจารณาทาง เทคนิคตามที่กำหนดไว้ในวรรค 4 ข้างล่าง เมื่อมีการร้องขอโดยคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ให้พิจารณาประเด็นที่เกี่ยวกับปัญหาทาง เทคนิค คณะกรรมการพึงให้คณะกรรมการทาง เทคนิค เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบดังกล่าว

3. ในขณะที่มีการดำเนินการ เพื่อระงับข้อพิพาท คณะกรรมการอาจปรึกษาหารือ หรือขอข้อมูลและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากหน่วยงานที่มีอำนาจ หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังทำการพิจารณาอยู่ได้ในการพิจารณาข้อพิพาท คณะกรรมการจะต้องคำนึงถึงผลงานของ คณะกรรมการทาง เทคนิคที่ เกี่ยวกับข้อพิพาทนั้น

ข้อปัญหาทาง เทคนิค

4. เมื่อถูกร้องขอตามที่กล่าวไว้ในวรรค 2 ข้างต้น คณะกรรมการทาง เทคนิคจะต้องตรวจสอบ เรื่องราวและรายงานให้คณะกรรมการทราบภายในสาม เดือนนับจากวันที่ปัญหาทาง เทคนิคดังกล่าว เสนอมาถึงตน นอกจากระยะเวลาจะถูกขยายออกไปตามที่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายตกลงยินยอม การดำเนินการพิจารณาโดยคณะบุคคล

5. ในกรณีที่ข้อพิพาทมิได้ถูกเสนอต่อคณะกรรมการทาง เทคนิค ให้คณะกรรมการจัดตั้ง คณะลูกขุน เมื่อมีการร้องขอจากคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หลังจากที่ไม้อาจหาข้อยุติซึ่ง เป็นที่พอใจ ของทุกฝ่ายได้ภายในสาม เดือนนับจากวันที่คณะกรรมการได้รับคำร้อง ให้สืบสวนข้อพิพาท ในกรณีที่ข้อพิพาท ถูกเสนอให้คณะกรรมการทาง เทคนิคคณะกรรมการจะต้องจัดคณะบุคคลขึ้นตามคำร้อง ของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถ้าไม้อาจหาข้อยุติซึ่ง เป็นที่พอใจ ของทุกฝ่ายได้ภายในหนึ่ง เดือนนับจากวันที่คณะกรรมการทาง เทคนิคเสนอรายงานของตนต่อคณะกรรมการ

6. (ก) เมื่อคณะบุคคลถูกจัดตั้งขึ้น การดำเนินการพิจารณาของคณะบุคคลให้ปฏิบัติ ตามภาคผนวก III
- (ข) ถ้าคณะกรรมการทาง เทคนิคได้ทำรายงานในส่วนที่ เกี่ยวกับปัญหาทาง เทคนิคของข้อพิพาทแล้วให้คณะบุคคลใช้รายงานดังกล่าว เป็นพื้นฐานในการพิจารณาในส่วนที่ เกี่ยวกับปัญหาทาง เทคนิคของข้อพิพาท

การบังคับปฏิบัติ

7. หลังจากที่มีการสืบสวนข้อพิพาทเสร็จสิ้นลง หรือหลังจากที่คณะกรรมการทางเทคนิค หรือคณะบุคคลได้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการแล้ว คณะกรรมการจะต้องรีบดำเนินการพิจารณาข้อพิพาทโดย เร็วโดยให้คณะกรรมการดำเนินการตามความเหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามรายงานของคณะบุคคลภายในสามสิบวัน นับจากวันที่ได้รับรายงานการดำเนินการดังกล่าวจะต้องประกอบด้วย :-

- (1) การแถลงข้อเท็จจริงของกรณีพิพาท และ
- (2) ข้อเสนอแนะต่อคู่ภาคีสมาชิกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่าย หรือกฎระเบียบอื่นใด ซึ่งเห็นว่าเหมาะสม

8. ในกรณีที่ภาคีสมาชิกซึ่งได้รับข้อเสนอแนะ เห็นว่าตนไม่สามารถปฏิบัติตามข้อเสนอแนะได้ให้ภาคีสมาชิกนั้น เสนอเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรแก่คณะกรรมการโดย เร็ว ในกรณีเช่นนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

9. ถ้าคณะกรรมการ เห็นว่าสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นมีความสำคัญ เพียงพอที่จะควรจะยกเว้นการดำเนินการดังกล่าว คณะกรรมการอาจจะอนุญาตให้ภาคีสมาชิกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่ายงดเว้นการปฏิบัติตามข้อผูกพันต่อภาคีสมาชิกฝ่ายอื่น ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ได้ตามที่คณะกรรมการ เห็นว่าเหมาะสมต่อสภาพการณ์นั้น

10. คณะกรรมการจะต้องติดตาม เผ่าดูข้อพิพาทซึ่งตนได้ให้ข้อเสนอแนะ หรือวางกฎระเบียบไว้อย่างใกล้ชิด

11. ถ้าข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างภาคีสมาชิก เกี่ยวข้องกับสิทธิและข้อผูกพันภายใต้ความตกลงฉบับนี้ภาคีสมาชิกควรที่จะดำเนินการยุติข้อพิพาทตามที่กำหนดไว้ในความตกลงฉบับนี้ให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะเข้าถึงเอาประโยชน์จากสิทธิใด ๆ ที่ตนมีอยู่ภายใต้ GATT ซึ่งรวมทั้งการเรียกร้องตามมาตรา 23 ด้วย

ภาค 3 การปฏิบัติ เป็นพิเศษ และการเลือกปฏิบัติ

ข้อ 21.

1. ภาคีสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาอาจขอลอการปฏิบัติตามความตกลงภายในระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับจากวันที่ตนเข้าร่วมในความตกลงฉบับนี้ ภาคีสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาซึ่ง

เลือกที่จะชลอการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่ (Director General) ทราบเพื่อแจ้งให้ภาคีสมาชิกอื่น ๆ และ GATT ทราบตามนั้น

2. นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ข้างต้นแล้ว ภาคีสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา อาจชลอการปฏิบัติตามข้อ 1.2 (b) (3) และ ข้อ 6. ได้เป็นระยะเวลาไม่เกินสามปีหลังจากที่ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ทั้งหมดของความตกลงฉบับนี้ ภาคีสมาชิกที่เป็นประเทศ กำลังพัฒนา ซึ่ง เลือกที่จะชลอการปฏิบัติดังที่กำหนดไว้ในวรรคนี้จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่ (Director General) ทราบเพื่อแจ้งต่อภาคีสมาชิกอื่น ๆ และ GATT ทราบต่อไป

3. ภาคีสมาชิกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้วจะต้องให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่ภาคีสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาตามที่ภาคีสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาร้องขอมา โดยถือตามเงื่อนไขที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกัน โดยหลักนี้ภาคีสมาชิกฝ่ายที่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว จะต้องร่างโครงการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค ซึ่ง (นอกจากความช่วยเหลืออย่างอื่นแล้ว) อาจจะรวมถึงการฝึกอบรมพนักงาน การช่วยเหลือในการจัดเตรียมมาตรการดำเนินงาน การแนะนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินราคาศุลกากร และการแนะนำในการปฏิบัติตามบทบัญญัติในความตกลงฉบับนี้

ภาค 4 การจัดเตรียมขั้นสุดท้าย

การรับรองและการ เข้าเป็นภาคี

ข้อ 22.

1. ความตกลงฉบับนี้จะเปิดให้รับรองโดยการลงนาม หรือโดยรัฐบาลที่เป็นภาคีกับ GATT และโดยกลุ่มประชาคม เศรษฐกิจยุโรป (EEC)

2. ความตกลงฉบับนี้จะ เปิดให้รับรองโดยการลงนามหรือโดยรัฐบาลที่ เข้าเป็นภาคีชั่วคราวกับ GATT ตาม เงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและพันธะกรณีที่มีผลบังคับภายใต้ข้อตกลงฉบับนี้ โดยพิจารณาถึงสิทธิและพันธะกรณีตาม เอกสารที่ได้จัดเตรียมไว้สำหรับการ เข้า เป็นภาคีชั่วคราว

3. ความตกลงฉบับนี้จะเปิดให้รัฐบาลอื่น ๆ เข้า เป็นภาคีตามเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและพันธะกรณีที่มีผลบังคับภายใต้ความตกลงฉบับนี้ที่จะต้องทำความตกลงกันระหว่างรัฐบาลนั้น ๆ กับประเทศสมาชิก

4. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง ให้นำบทบัญญัติของความตกลงทั่วไป มาตรา

26.5 (a) และ (b) มาใช้

สมาชิกสำรอง

ข้อ 23.

สมาชิกสำรองไม่อาจจะเข้าไปมีส่วน เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติใดของความตกลงนี้ โดยไม่ได้ ได้รับความยินยอมของภาคีสมาชิกอื่น ๆ

การมีผลบังคับใช้

ข้อ 24.

ความตกลงฉบับนี้จะ เริ่มมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มกราคม 1981 สำหรับรัฐบาลที่ได้รับรอง หรือยอมรับภายในวัน เวลาดังกล่าว สำหรับรัฐบาลอื่น ๆ จะมีผลใช้บังคับ ในวันที่ 30 ของ เดือนซึ่ง ถัดจากวันที่ได้ทำการรับรอง หรือยอมรับความตกลงฉบับนี้

กฎหมายของประเทศ

ข้อ 25.

1. แต่ละรัฐบาลที่รับรองหรือยอมรับความตกลงฉบับนี้จะต้องรับประกันความสอดคล้อง ของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และวิธีการบริหารของประเทศนั้น ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ ความตกลงฉบับนี้ก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

2. ภาคีสมาชิกจะต้องรายงานต่อคณะกรรมการถึงความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับของประเทศตนที่สัมพันธ์กับความตกลงฉบับนี้ รวมทั้งวิธีการปฏิบัติของกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับเหล่านี้

การตรวจทาน

ข้อ 26.

คณะกรรมการจะต้องพิจารณาตรวจทานความสำเร็จและการปฏิบัติการของความตกลง ฉบับนี้ทุก ๆ ปี โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ เป็นสำคัญ คณะกรรมการจะต้องรายงานถึงการพัฒนายของ ประเทศภาคีสมาชิกในช่วง เวลาระหว่างการพิจารณาตรวจทานแต่ละครั้งต่อ GATT ทุก ๆ ปี

การแก้ไข

ข้อ 27.

ภาคีสมาชิกอาจจะแก้ไขความตกลงฉบับนี้ โดยคำนึงถึงประสพการณ์ที่เพิ่มขึ้น การแก้ไข จะเกิดขึ้นเมื่อประเทศภาคีสมาชิกได้เห็นพ้องต้องกันกับวิธีการปฏิบัติที่คณะกรรมการได้กำหนดขึ้นแต่ จะยังไม่มีผลใช้บังคับสำหรับภาคีสมาชิกใด ๆ จนกว่าจะถูกรับรองโดยภาคีสมาชิกนั้น ๆ

การถอนตัว

ข้อ 28.

ภาคีสมาชิกใด ๆ อาจจะถอนตัวจากความตกลงนี้ได้ การถอนตัวจะบังเกิดผลภายหลัง จากวันสุดท้ายของ 60 วันนับจากวันที่ผู้อำนวยการใหญ่ (Director General) ได้รับการแจ้ง การถอนตัวเป็นลายลักษณ์อักษร และแจ้งต่อไปยังภาคีสมาชิกอื่น ๆ และ GATT ให้ทราบต่อไป ภาคีสมาชิกใด ๆ อาจจะร้องขอให้เปิดการประชุมของคณะกรรมการได้ในทันทีที่ได้รับแจ้ง

กอง เลขาธิการ

ข้อ 29.

กอง เลขาธิการ GATT จะ เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับความตกลงฉบับนี้ เว้นไว้แต่ใน เรื่องความรับผิดชอบซึ่งได้มอบหมายให้แก่คณะกรรมการทางเทคนิคโดยเฉพาะจึงจะให้กอง เลขาธิการของสภาความร่วมมือทางศุลกากร (Customs Co-operation Council) เป็นผู้ดำเนินการ

การวางประกัน

ข้อ 30.

ความตกลงฉบับนี้จะต้องมอบไว้กับผู้ผู้อำนวยการใหญ่เพื่อแจ้งแก่ภาคีสมาชิกอื่น ๆ และ ต่อไป ผู้ผู้อำนวยการใหญ่จะต้องจัดเตรียมชุดสำเนาซึ่งได้รับการรับรองแล้วของความตกลง ฉบับนี้และของฉบับแก้ไขตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 27 และใบแจ้งแต่ละใบของการตอบรับ การรับรอง หรือการยอมรับตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 22 และการถอนตัวตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 28 ไปให้แก่ ภาคีสมาชิกนั้น ๆ และภาคีสมาชิกอื่น ๆ และ GATT ในทันที

การลงทะเบียน

ข้อ 31.

ความตกลงฉบับนี้จะต้องลงทะเบียนตามมาตรา 102 ของกฎบัตร สหประชาชาติ

ทำขึ้น ณ เจนีวา ในวันที่ 12 เมษายน 1979 เป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และสเปน อย่างละหนึ่งฉบับ แต่ละฉบับเป็นฉบับที่แท้จริง

หมายเหตุแปลความ

หมายเหตุทั่วไป

ลำดับการใช้วิธีการประเมินราคา

1. ข้อ 1 ถึง 7 นิยามถึงวิธีกำหนดราคาบุคลากรของของที่นำเข้า ภายใต้บทบัญญัติของความตกลงนี้ วิธีการประเมินราคาได้จัดเรียงไว้ตามลำดับของการใช้งาน วิธีแรกสำหรับการประเมินราคาได้นิยามไว้ในข้อ 1 ของที่นำเข้าจะถูกประเมินราคาตามบทบัญญัติข้อนี้ต่อ เมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้อย่างครบถ้วน
2. เมื่อไม่สามารถกำหนดราคาบุคลากรภายใต้บทบัญญัติข้อ 1 ได้ ก็ให้กำหนดราคาบุคลากรโดยปฏิบัติตามข้อถัดไปเรื่อย ๆ ตามลำดับจนถึงลำดับแรกที่สามารถกำหนดราคาบุคลากรได้ ยกเว้นที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 4 ซึ่งเป็นกรณีที่ไม่สามารถกำหนดราคาบุคลากรภายใต้บทบัญญัติของข้อใดได้ จึงนำบทบัญญัติของข้อถัดไปมาใช้บังคับ
3. ถ้าผู้นำเข้าไม่ได้อำนาจให้สลบลำดับของข้อ 5 และข้อ 6 ให้ปฏิบัติ เรียงตามลำดับข้อตามปกติ ถ้าผู้นำเข้าร้องขอ แต่มีการพิสูจน์ได้ว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะกำหนดราคาบุคลากรตามบทบัญญัติข้อ 6 ก็ให้กำหนดราคาบุคลากรตามบทบัญญัติข้อ 5 ถ้าสามารถกำหนดได้
4. ให้กำหนดราคาบุคลากรตามบทบัญญัติข้อ 7 เมื่อไม่สามารถกำหนดได้ตามบทบัญญัติข้อ 1 ถึง 6

การใช้หลักการบัญชีทั่วไปที่ได้รับรองแล้ว

1. " หลักการบัญชีทั่วไปที่ได้รับรองแล้ว " หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อสนับสนุนทางวิชาการในประเทศในขณะใดขณะหนึ่งในเรื่องเกี่ยวกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจและการเคลื่อนซึ่งต้องจัดบันทึกไว้ เป็นทรัพย์สินและหนี้สินที่พึงต้องบันทึกไว้ วิธีการจัดทรัพย์สินหนี้สินและการเปลี่ยนแปลง ข้อมูลอะไรบางอย่างที่ควรเปิดเผยและจะต้องเปิดเผยอย่างไร บัญชีทางการเงินอะไรบางอย่างที่จะต้องจัดเตรียม มาตรฐานต่าง ๆ เหล่านี้อาจเป็นแนวทางกว้าง ๆ สำหรับใช้ประโยชน์โดยทั่วไปได้ เช่นเดียวกับการปฏิบัติและวิธีการปลีกย่อย
2. เพื่อจุดประสงค์ของความตกลงนี้ ผู้บริหารทางบุคลากรของแต่ละภาคีสมาชิกจะต้องใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ทำขึ้นตามหลักการบัญชีทั่วไปที่ได้รับรองแล้วของแต่ละประเทศตาม

ความเหมาะสมของบทบัญญัติแต่ละข้อ ตัวอย่างเช่น การกำหนดผลกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป ภายใต้บทบัญญัติข้อ 5 จะต้องใช้ข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีทั่วไปที่ได้รับรองแล้วของประเทศที่นำเข้า อีกนัยหนึ่ง การกำหนดผลกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปตามบทบัญญัติข้อ 6 จะต้องใช้ข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีทั่วไปที่ได้รับรองแล้วของประเทศผู้ผลิต ตัวอย่างอื่น เช่น การกำหนดค่าใช้จ่ายตามบทบัญญัติข้อ 8.1(b) (2) ซึ่งกระทำในประเทศนำเข้าจะต้องใช้ข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีทั่วไปที่ได้รับรองแล้วของประเทศนั้น ๆ

หมายเหตุของข้อ 1

ราคาซึ่งได้จ่ายจริงหรือพึงต้องจ่าย

ราคาซึ่งได้จ่ายจริงหรือพึงจ่าย คือราคาทั้งสิ้นที่ผู้ซื้อได้จ่ายหรือพึงจ่ายให้แก่ผู้ขายหรือเพื่อประโยชน์ของผู้ขายของที่นำเข้า การจ่ายนี้ไม่จำเป็นต้อง เป็นการโอนตัวเงิน แต่อาจกระทำได้โดยการใช้เช็ค เคอร์เรนซีเครดิต หรือ เอกสาร เปลี่ยนมือ การจ่ายอาจกระทำโดยตรงหรือทางอ้อมก็ได้ ตัวอย่างของการจ่ายโดยทางอ้อมก็คือการที่ผู้ซื้อหักกลบลบหนี้ซึ่งผู้ขาย เป็นหนี้อยู่ไม่ว่าจะเป็นการหักทั้งหมดหรือหักเพียงบางส่วน

การกระทำใด ๆ ที่ผู้ซื้อได้กระทำไปเองโดยมิได้เป็นไปตามบทบัญญัติข้อ 8 ไม่อาจถือว่าเป็นการชำระโดยทางอ้อมให้แก่ผู้ขาย แม้ว่าการกระทำเหล่านั้นจะเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของผู้ขายก็ตาม ค่าใช้จ่ายของการกระทำดังกล่าวจึงมีอาจรวม เข้ากับราคาซึ่งได้จ่ายจริงหรือพึงจ่าย ในการกำหนดราคาสุทธการ

ราคาสุทธการมิให้รวมค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนดังต่อไปนี้ หากสามารถแยกออกได้จากราคาซึ่งได้จ่ายจริงหรือพึงจ่ายสำหรับของที่นำเข้า

- (a) ค่าก่อสร้าง ก่อตั้ง ประกอบ บำรุงรักษา หรือให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค ซึ่งกระทำขึ้นภายหลังการนำเข้า สำหรับของนำเข้าอาทิเช่น โรงงานอุตสาหกรรม เครื่องจักร หรือ เครื่องมือ เครื่องใช้
- (b) ค่าขนส่งภายหลังการนำเข้า
- (c) อากร และภาษีของประเทศที่นำเข้า

ราคาซึ่งได้จ่ายจริงหรือพึงจ่าย หมายถึงราคาของที่นำเข้า ดังนั้น ดอกเบี้ยหรือการจ่ายเงินอย่างอื่นที่ผู้ซื้อจ่ายให้แก่ผู้ขาย ซึ่งมีได้เกี่ยวข้องกับของที่นำเข้าจึงไม่รวม เป็นราคาสุทธการ

วรรค 1 (a) (3)

ไม่เป็นอุปสรรคต่อการยอมรับราคาซึ่งได้จ่ายจริงหรือพึงจ่าย ตัวอย่างของข้อตกลงจำกัดดังกล่าว ก็คือ กรณีที่ผู้ขายกำหนดไม่ให้ผู้ซื้อรถยนต์ขายหรือนำรถยนต์ออกแสดง ก่อนวันที่กำหนดให้เป็นวันเริ่มต้นของรถยนต์รุ่นปีนั้น

วรรค 1 (b)

ถ้าการขายหรือราคาขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือข้อพิจารณาบางประการ ซึ่งทำให้ไม่อาจกำหนดราคาของที่กำลังประเมินราคาได้ ราคาที่ขายนั้นย่อมไม่อาจยอมรับเพื่อการศุลกากรได้ ตัวอย่างเช่น

- (a) ผู้ขายตั้งราคาขอลงน้ำเข้า โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ซื้อจะต้องซื้อสินค้าชนิดอื่นตามจำนวนที่กำหนดด้วย
- (b) ราคาของที่นั่งเข้าขึ้นอยู่กับการของชนิดอื่นที่ผู้ซื้อของที่นั่งเข้าขายให้แก่ผู้ขายของที่นั่งเข้า
- (c) ราคาที่ตั้งขึ้นโดยมีการชำระกันในรูปแบบอื่นอันไม่เกี่ยวกับของที่นั่งเข้า เช่น ของที่นั่งเข้า เป็นของกิ่งสำเร็จรูป ซึ่งผู้ขายขายให้ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ขายจะได้รับของที่ทำสำเร็จรูปแล้วตามจำนวนที่กำหนด

อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขหรือข้อพิจารณาซึ่งเกี่ยวกับการผลิตหรือการตลาดของของที่นั่งเข้า จะต้องไม่เป็นเหตุให้ไม่ยอมรับราคาซื้อขาย ตัวอย่างเช่น การที่ผู้ซื้อ เป็นผู้จัดเตรียมงานทางด้านวิศวกรรม โครงการให้แก่ผู้ขายภายในประเทศน้ำเข้า ไม่เป็นเหตุให้ไม่ยอมรับราคาซื้อขายนั้นตามบทบัญญัติข้อ 1 ในทำนองเดียวกัน ถ้าผู้ซื้อกระทำการใดโดยความรับผิดชอบของตนเองในส่วนที่เกี่ยวกับการตลาดของสินค้าที่นั่งเข้า แม้ว่าจะมีข้อตกลงกับผู้ขายในเรื่องนี้ก็ตาม มูลค่าของการกระทำ เช่นนี้ย่อมมีอาจถือเป็นส่วนหนึ่งของราคาศุลกากร และการกระทำดังกล่าวก็ไม่เป็นเหตุให้ราคาซื้อขายไม่เป็นที่ยอมรับ

วรรคที่ 2

1. วรรค 2 (a) และ 2 (b) กำหนดวิธีการแตกต่างกันในการพิจารณาความสมควรรับได้ของราคาซื้อขาย

2. วรรค 2 (a) กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กัน จะต้องมีการตรวจสอบพฤติกรรมการแวดล้อมของการขาย และพึงยอมรับราคาซื้อขายเป็นราคาสุทธการได้ ถ้าความสัมพันธ์นั้น ไม่มีผลกระทบต่อราคา แต่ทั้งนี้ไม่หมายความว่า จะต้องมีการตรวจสอบพฤติการณ์ในทุกกรณีที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กัน การตรวจสอบดังกล่าวมีความจำเป็นก็เฉพาะในกรณีที่มิข้อสงสัยเกี่ยวกับความสมควรรับได้ของราคาดังกล่าว ในกรณีที่เจ้าหน้าที่สุทธการไม่มีข้อสงสัยก็พึงรับราคาได้ โดยไม่ต้องขอข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้นำ เข้า ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่สุทธการเคยตรวจสอบความสัมพันธ์มาก่อนแล้ว หรือว่ามีรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับผู้ซื้อและผู้ขายอยู่แล้ว และได้ตรวจสอบข้อมูล เป็นที่พอใจแล้วว่าความสัมพันธ์นั้นไม่มีผลกระทบต่อราคา

3. กรณีที่สุทธการไม่สามารถยอมรับราคาซื้อขายได้ โดยปราศจากการสอบถามหรือสืบสวนต่อไป กรณีเช่นนี้ควรจะให้ผู้นำ เข้า ได้มีโอกาสแสดงข้อมูลรายละเอียด ข่าวดังกล่าว ซึ่งอาจจะจำเป็น เพื่อจะตรวจสอบพฤติการณ์แวดล้อมของการขาย ใน เรื่อง เช่นนี้สุทธการควรตรวจสอบความเกี่ยวพันในด้านต่าง ๆ ของการซื้อขาย รวมทั้งวิธีการซึ่งผู้ซื้อและผู้ขายติดต่อซื้อขายกัน ตลอดจนวิธีการกำหนดราคา เพื่อที่จะตัดสินใจ หรือกำหนดไว้ว่าความสัมพันธ์นั้นมีอิทธิพลต่อราคาหรือไม่ ถ้าเป็นที่ประจักษ์ว่าแม้จะมีความสัมพันธ์กันตามบทบัญญัติข้อ 15. แต่ได้ทำการซื้อขายเสมือนหนึ่งว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ก็เป็นการแสดง ว่าราคาดังกล่าวไม่ได้อยู่ภายใต้อิทธิพลของความสัมพันธ์แต่อย่างใด ตัวอย่าง เช่น ถ้าราคาได้ถูกตั้งขึ้นตามปกติวิสัยทางการค้าของอุตสาหกรรมชนิดนั้น ๆ หรือผู้ขายกำหนดราคาขายให้ เช่นเดียวกับการขายแก่ผู้ซื้อซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กัน ก็แสดง ว่าราคาไม่ได้อยู่ภายใต้อิทธิพลของความสัมพันธ์ ตัวอย่างอื่น เช่น เมื่อ เป็นที่ประจักษ์ว่าราคาซื้อขายนั้นคุ้มกับต้นทุนทั้งหมดบวกด้วยกำไรอันแสดงถึงผลกำไรทั้งหมดของธุรกิจการขายสินค้าประเภท และชนิดเดียวกันนั้น ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (เช่น 1 ปี) เช่นนี้ย่อมแสดงว่าราคาดังกล่าวไม่ได้อยู่ภายใต้อิทธิพลของความสัมพันธ์

4. วรรคที่ 2 (b) ให้โอกาสแก่ผู้นำ เข้า ที่จะพิสูจน์ว่าราคาซื้อขายของตนใกล้เคียงกับราคาเทียบเคียง (test value) ซึ่งสุทธการเคยยอมรับ เพื่อที่จะให้สามารถรับราคาซื้อขายนั้นตามข้อ 1. ได้ หากการเทียบเคียงตามวรรค 2 (b) บรรลุผล ก็ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบถึงความสัมพันธ์ตามวรรค 2 (a) ถ้าสุทธการมีข้อมูลที่เพียงพอและพอใจแล้ว โดยไม่ต้องสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้ผู้นำ เข้า เป็นผู้พิสูจน์ตามวรรค 2 (b) คำว่า "ผู้ซื้อที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน" ในวรรค 2(b) หมายถึง ผู้ซื้อซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ขายในกรณีนั้น ๆ

วรรค 2 (b)

ในการพิจารณาว่าราคาหนึ่ง " ใกล้เคียงโดยประมาณ " กับอีกราคาหนึ่ง ต้องพิจารณาถึงปัจจัยหลายอย่าง ปัจจัยนี้รวมทั้งธรรมชาติของของนำเข้า ธรรมชาติของอุตสาหกรรม ฤดูกาลที่นำของเข้า และดูว่าความแตกต่างของราคามีความสำคัญทางการค้าหรือไม่ ปัจจัยต่าง ๆ นี้อาจแตกต่างกันแต่ละกรณีจึงไม่อาจกำหนดเป็นมาตรฐาน เช่น กำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์คงที่ในแต่ละกรณี ตัวอย่าง เช่น ในการกำหนดว่าราคาซื้อขายใกล้เคียงโดยประมาณกับราคาเทียบเคียงตามข้อ 1.2 (b) หรือไม่นั้น ราคาที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในของสินค้าชนิดหนึ่งอาจไม่เป็นที่ยอมรับได้ ในขณะที่ราคาแตกต่างกันมากของสินค้าอีกชนิดหนึ่งอาจยอมรับได้

หมายเหตุของข้อ 2 .

1. ในการปฏิบัติตามข้อ 2. ถ้าเป็นไปได้ศุลกากรจะต้องใช้การขายของชนิดเดียวกัน ณ ระดับการค้าเดียวกัน และในปริมาณที่มากพอกันกับของที่กำลังประเมินราคา ในกรณีที่ไม่มีการขาย เช่นนั้นให้ใช้การขายของชนิดเดียวกัน ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขข้อใดใน 3 ข้อดังต่อไปนี้

- (a) การขาย ณ ระดับการค้าเดียวกัน แต่ปริมาณแตกต่างกัน
- (b) การขาย ณ ระดับการค้าที่แตกต่างกัน แต่ในปริมาณที่มากพอกัน
- (c) การขาย ณ ระดับการค้าและปริมาณที่แตกต่างกัน

2. ถ้ามีการขายตามข้อใดใน 3 ข้อนี้ ให้มีการปรับราคาตามควรแต่ละกรณี ดังนี้

- (a) ปรับด้านปริมาณอย่างเดียว
- (b) ปรับด้านระดับการค้าอย่างเดียว
- (c) ปรับทั้งด้านปริมาณและระดับการค้า

3. คำว่า " และ/หรือ " เป็นการยอมให้มีการยืดหยุ่นในการเลือกใช้การขาย และการปรับราคาตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งใน 3 ข้อข้างต้น

4. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 2. ราคาซื้อขายของนำเข้าชนิดเดียวกัน หมายถึง ราคาศุลกากรที่ได้ปรับตามวรรค 1 (b) และ 2 ของข้อนี้ และเป็นที่ยอมรับตามข้อ 1.

5. เงื่อนไขในการปรับราคาเพราะเหตุแตกต่างในระดับการค้า หรือปริมาณ ไม่ว่าจะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของราคาก็ตามต้องกระทำบนพื้นฐานของหลักฐานที่สามารถแสดงถึงเหตุผล

และความถูกต้องได้อย่างชัดเจน เช่น บัญชีราคาสินค้า (Price List) แสดงราคาในแต่ละระดับการค้า และปริมาณ ตัวอย่างเช่น ถ้าวางของนำเข้า เป็นของ 10 หน่วย และของชนิดเดียวกันที่มีราคาอยู่เป็นการขายจำนวน 500 หน่วย และเป็นที่ยอมรับว่าผู้ขายให้ส่วนลดในด้านปริมาณ การปรับราคาอาจจะทำโดยอาศัย บัญชีราคาสินค้าของผู้ขาย และใช้ราคาสำหรับการขาย 10 หน่วย ทั้งนี้ มิได้หมายความว่า จะต้อง เป็นการขายในปริมาณ 10 หน่วยเหมือนกัน ทรายเท่าที่บัญชีราคาสินค้าได้พิมพ์ขึ้นโดยสุจริต เพื่อการขายในปริมาณอื่น ๆ ด้วย อย่างไรก็ตามถ้าไม่มีมาตรการแน่นอนแล้วการกำหนดราคาสุทธการตามบทบัญญัติข้อ 2. ก็ไม่เหมาะสม

หมายเหตุของข้อ 3.

1. ในการปฏิบัติตามข้อ 3 ถ้าเป็นไปได้ สุทธการจะต้องใช้การขายของที่คล้ายกัน ณ ระดับการค้าเดียวกัน และในปริมาณมากพอกันกับของที่กำลังประเมินราคา ในกรณีที่ไม่มีการขาย เช่นนั้นให้ใช้การขายของที่คล้ายกัน ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขข้อใดใน 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

- (a) การขาย ณ ระดับการค้าเดียวกัน แต่ปริมาณแตกต่างกัน
- (b) การขาย ณ ระดับการค้าแตกต่างกัน แต่ในปริมาณที่มากพอกัน
- (c) การขาย ณ ระดับการค้า และปริมาณที่แตกต่างกัน

2. ถ้ามีการขายตามข้อใดใน 3 ข้อนี้ให้มีการปรับราคาตามควรแต่ละกรณี ดังนี้

- (a) ปรับด้านปริมาณอย่างเดียว
- (b) ปรับด้านระดับการค้าอย่างเดียว
- (c) ปรับทั้งด้านปริมาณและระดับการค้า

3. คำว่า "และ/หรือ" เป็นการยอมให้มีการยืดหยุ่น ในการเลือกใช้การขาย และการปรับปรุงราคาตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งใน 3 ข้อข้างต้น

4. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ 3 ราคาซื้อขายของนำเข้าที่คล้ายกัน หมายถึง ราคาสุทธการที่ได้ปรับตามวรรค (b) และ 2 ข้อข้อนี้ และเป็นที่ยอมรับตามข้อ 1

5. เงื่อนไขในการปรับราคา เพราะเหตุแตกต่างในระดับการค้าหรือปริมาณ ไม่ว่าจะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของราคาก็ตาม จะต้องกระทำบนพื้นฐานของหลักฐานที่สามารถแสดงถึงเหตุผลและความถูกต้องอย่างชัดเจน เช่น บัญชีราคาสินค้า (Price List) ซึ่งแสดงราคาในแต่ละระดับการค้าและปริมาณ ตัวอย่าง เช่น ถ้าวางของที่นำเข้า เป็นของ 10 หน่วย และของที่คล้ายกัน

ที่มีราคาอยู่ เป็นการขายจำนวน 500 หน่วย และเป็นที่ยอมรับว่าผู้ขายให้ส่วนลดในด้านปริมาณ การปรับราคาอาจทำโดยอาศัยบัญชีราคาสินค้าของผู้ขาย และใช้ราคาสำหรับการขาย 10 หน่วย ทั้งนี้ได้หมายความว่า จะต้องเป็นการขายในปริมาณ 10 หน่วยเหมือนกัน ตราบเท่าที่บัญชีราคาสินค้า ได้พิมพ์ขึ้นโดยสุจริต เพื่อการขายในปริมาณอื่น ๆ ด้วย อย่างไรก็ตามถ้าไม่มีมาตรการที่แน่นอนแล้ว การกำหนดของราคาบุคลากร ตามบทบัญญัติข้อ 3 ก็ไม่เหมาะสม

หมายเหตุของข้อ 5

1. คำว่า " ราคาต่อหน่วยซึ่ง ... ขายในปริมาณ รวมมากที่สุด " หมายความว่า ราคาที่มีการขายของนั้นจำนวนมากที่สุดให้แก่บุคคลผู้ซึ่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ที่ดินซื้อของ ณ ระดับ การค้าแรกหลังการนำเข้า

2. ตัวอย่าง เช่น การขายตามบัญชีราคาสินค้า (Price List) ซึ่งกำหนดราคาต่อ หน่วยสำหรับการซื้อในปริมาณมาก ๆ

ปริมาณการขาย	ราคาต่อหน่วย	จำนวนการขาย	ปริมาณขายรวม ของแต่ละราคา
1-10 หน่วย	100	ขาย 10 ราย รายละ 5 หน่วย	65
		ขาย 5 ราย รายละ 3 หน่วย	
11-25 หน่วย	95	ขาย 5 ราย รายละ 11 หน่วย	55
มากกว่า 25 หน่วย	90	ขาย 1 ราย รายละ 30 หน่วย	80
		ขาย 1 ราย รายละ 50 หน่วย	

จำนวนหน่วยที่ขายมากที่สุด ณ ราคาหนึ่ง คือ 80 เพราะฉะนั้นราคาต่อหน่วยซึ่งขายใน ปริมาณรวมมากที่สุดคือ 90

3. อีกตัวอย่างหนึ่งคือ มีการขาย 2 ครั้ง ครั้งแรก 500 หน่วย ในราคา 95 ต่อ หน่วย ครั้งที่สอง 400 หน่วย ในราคา 90 ต่อหน่วย จำนวนหน่วยที่ขายมากที่สุด ณ ราคาหนึ่งคือ 500 เพราะฉะนั้นราคาต่อหน่วยซึ่งขายในปริมาณรวมมากที่สุดคือ 95

4. ตัวอย่างที่สาม เป็นการขายในปริมาณต่าง ๆ กันและในราคาต่าง ๆ กัน ตาม ข้างล่างนี้

(a) การขาย

ปริมาณ	ราคาต่อหน่วย
40 Units	100
30 "	90
15 "	100
50 "	95
25 "	105
35 "	90
5 "	100

(b) ยอดรวม

ปริมาณที่ขาย	ราคาต่อหน่วย
65	90
50	95
60	100
25	105

ตามตัวอย่างนี้ จำนวนหน่วยที่ขายมากที่สุด ณ ราคาหนึ่งคือ 65 เพราะฉะนั้นราคาต่อหน่วยซึ่งขายในปริมาณมากที่สุดคือ 90

5. การขายในประเทศนำเข้า ดังกล่าวในวรรค 1 ข้างต้น ที่เป็นการขายให้แก่บุคคล ซึ่งเป็นผู้จัดหาปัจจัยตามข้อ 8.1 (b) โดยไม่คิดมูลค่าหรือโดยลดราคาสำหรับใช้เนื่องในการผลิตและการขาย เพื่อส่งออกซึ่งของที่นำเข้า ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะต้องไม่นำมาใช้พิจารณาในการกำหนดราคาต่อหน่วยตามความข้อ 5

6. พึงสังเกตว่า "กำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป" ตามที่กล่าวในข้อ 5.1 ควรจะนำมาทั้งหมด ตัวเลขที่นำมาหักลดนี้ ควรจะกำหนดบนฐานของข้อมูล ที่ให้โดยหรือให้ในนามของผู้นำเข้า นอกจากนี้ว่าตัวเลขนั้นจะขัดกันกับตัวเลขที่ได้จากการขายในประเทศนำเข้าซึ่งของประเภทหรือชนิดเดียวกันเมื่อตัวเลขของผู้นำเข้าขัดกับตัวเลข เหล่านั้น ก็ให้ใช้คำนวณกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป ซึ่งได้จากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ใช่ตัวเลขที่ได้รับจากผู้นำเข้า

7. "ค่าใช้จ่ายทั่วไป" หมายความว่ารวมถึงต้นทุนทางตรงและทางอ้อม ของค่าการตลาดของสินค้านั้น

8. ค่าภาษีภายในประเทศซึ่งต้องจ่าย เนื่องจากการขายของนั้น ที่ไม่อาจหักทอนได้ตามข้อ 5.1 (a) (4) ให้หักทอนได้ตามข้อ 5.1 (a) (1)

9. ในการกำหนดค่านายหน้า (Commission) หรือกำไรปกติและค่าใช้จ่ายทั่วไปตามบทบัญญัติข้อ 5.1 ถ้ามีปัญหาว่าของนั้น เป็นของประเภทหรือชนิดเดียวกันกับของอื่นหรือไม่ จะต้องพิจารณาเป็นแต่ละกรณี โดยเปรียบเทียบกรณีแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง จะต้องพิจารณาถึงการขายในประเทศนำเข้าของกลุ่มที่ใกล้เคียงที่สุด ของสินค้านำเข้าประเภทและชนิดเดียวกัน ซึ่งรวมทั้งสินค้าที่กำลังประเมินราคาด้วย เพื่อให้สามารถได้ข้อมูลที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ตามข้อ 5 "ของประเภทและชนิดเดียวกัน" หมายความว่ารวมทั้งของนำเข้าจากประเทศเดียวกันกับของที่กำลังประเมิน และของที่นำเข้าจากประเทศอื่นด้วย

10. เพื่อประโยชน์ตามข้อ 5.1 (b) คำว่า "วันที่ใกล้เคียงที่สุด" หมายถึงวันที่มีการขายของนำเข้าหรือของชนิดเดียวกัน หรือที่คล้ายกัน ในปริมาณมากพอที่จะกำหนดราคาต่อหน่วยได้

11. เพื่อใช้วิธีตามข้อ 5.2 การหักทอนราคาที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการผลิตต่อ จะต้องอยู่บนฐานของข้อมูลประจักษ์ชัดแจ้งและกับต้นทุนของการผลิตนั้น สูตรทางอุตสาหกรรม ส่วนผสม วิธีการก่อสร้างและข้อปฏิบัติทางอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เป็นที่ยอมรับ อาจนำมาเป็นแนวทางการคำนวณได้

12. จะต้องคำนึงว่า วิธีการประเมินราคาตามข้อ 5.2 โดยปกติจะใช้ไม่ได้ เมื่อของที่นำเข้าได้เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากการผลิตต่อ อย่างไรก็ตามมีบางกรณีที่แม้ว่าของที่นำเข้าจะเปลี่ยนแปลงไปแล้ว แต่ก็สามารถกำหนดราคาที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการผลิตต่อได้อย่างถูกต้องโดยไม่มีข้อยุ่งยากจนเกินไป และก็อาจมีบางกรณีที่สภาพของของที่นำเข้ายังคงเดิม แต่เนื่องจากปัจจัยเล็กน้อยบางอย่างของของที่ได้ขายไปในประเทศ ทำให้ไม่อาจใช้วิธีประเมินราคานี้ได้ จากข้างต้นจะเห็นว่า ต้องมีการพิจารณาเป็นกรณีไปตามสถานะการณแต่ละแบบ

หมายเหตุของข้อ 6

1. โดยกฎทั่วไป ราคาสุทธการจะต้องกำหนดตามความตกลงนี้โดยใช้ข้อมูล ซึ่งมีอยู่ในประเทศนำเข้า แต่ในการกำหนดราคาคำนวณ (Computed Value) อาจจะต้องตรวจสอบต้นทุนการผลิตของของที่กำลังประเมินราคา และข้อมูลอื่น ๆ จากภายนอกของประเทศ

ส่วนมากผู้ผลิตสินค้าจะอยู่ภายนอกวงอำนาจของผู้บริหารในประเทศนำเข้า การใช้ราคาคำนวณโดยทั่ว ๆ ไป จะถูกจำกัดเฉพาะกรณีที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีความสัมพันธ์กัน และผู้ผลิตพร้อมที่จะแสดงต้นทุนที่จำเป็นให้แก่ผู้บริหารของประเทศนำเข้าและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการพิสูจน์ความถูกต้องตามความจำเป็น

2. “ต้นทุนหรือราคา” ตามข้อ 6.1 (a) จะต้องกำหนดบนฐานของข้อมูล ซึ่งเกี่ยวกับการผลิตของที่กำลังประเมินราคาซึ่งจัดส่งให้โดยหรือในนามของผู้ผลิต โดยมีฐานจากบัญชีการค้าของผู้ผลิต ซึ่งบัญชีนั้นจะต้องจัดทำขึ้นตามหลักการที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในประเทศผู้ผลิตสินค้านั้น

3. “ต้นทุนและราคา” จะต้องรวมต้นทุนของปัจจัยตามที่ระบุในข้อ 8.1 (a) (2) และ (3) และรวมถึงราคาของปัจจัยซึ่งระบุในข้อ 8.1 (b) ซึ่งผู้ซื้อจัดทำให้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อใช้เนื่องในการผลิตของที่นำเข้า โดยจัดแบ่งตามสัดส่วนที่เหมาะสมตามความในหมายเหตุที่เกี่ยวข้องของข้อ 8 ราคาของปัจจัยที่ระบุไว้ในข้อ 8.1 (b) (4) ซึ่งเกิดขึ้นในประเทศนำเข้าให้รวมได้เฉพาะส่วนที่คิดค่าใช้จ่ายออกจากผู้ผลิตและต้องเป็นที่เข้าใจได้ว่า จะต้องไม่มีการคิดต้นทุนหรือราคาของปัจจัยดังกล่าวในวาระครั้งที่สองครั้งในการกำหนดราคาคำนวณ (Computed Value)

4. “กำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป” ที่กล่าวถึงในข้อ 6.1 (b) นั้นจะต้องพิจารณาตามข้อมูลที่ให้โดยให้ในนามผู้ผลิต เว้นแต่ว่าตัวเลขนั้นจะไม่สอดคล้องกับที่ปรากฏจากการขายของประเทศหรือชนิดเดียวกันกับของที่กำลังประเมินราคา ของผู้ผลิตในประเทศส่งออก ซึ่งส่งมายังประเทศนำเข้า

5. พึงสังเกต ที่นี้ว่า “กำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไป” จะต้องนำมาพิจารณารวมทั้งหมดในกรณีที่กำไรของผู้ผลิตค่าและค่าใช้จ่ายทั่วไปสูง เมื่อรวมทั้งสองอย่างเข้าด้วยกัน อาจทำให้ได้ตัวเลขตรงกับที่ปรากฏจากการขายของประเทศหรือชนิดเดียวกันได้ พฤติการณ์เช่นนี้ย่อมเกิดขึ้นได้ในกรณีที่เปิดตลาดการค้าใหม่ในประเทศนำเข้าและผู้ผลิตไม่คิดกำไรหรือคิดแต่น้อยเพื่อชดเชย ค่าใช้จ่ายทั่วไปที่สูงในการเปิดตลาดการค้าใหม่ กรณีนี้ผู้ขายสามารถแสดงว่าเขาเอากำไรน้อยแต่ในการขายของที่นำเข้า เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางการค้าตัวเลขกำไรแท้จริงของเขาจะต้องได้รับการพิจารณา ถ้ามีเหตุผลทางการค้าอันรับฟังได้และการกำหนดนโยบายขาย ราคา เช่นนั้น เป็นเรื่องปกติของประเทศอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น กรณีเช่นนี้อาจจะเกิดขึ้นได้ เช่น ผู้ผลิตจำต้องลดราคาลง เป็นการชั่วคราว เพราะความต้องการในตลาดลดลง โดยไม่อาจคาดล่วงหน้าได้ หรือต้องขายสินค้าในราคาในระดับเดียว

กับสินค้าที่ผลิตในประเทศนำเข้า เพื่อการแข่งขัน ถ้าตัวเลขกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปของผู้ผลิตไม่สอดคล้องกับตัวเลขที่ปรากฏจากการขายของประเทศและชนิดเดียวกันกับของที่กำลังประเมินอาการของผู้ผลิตในประเทศส่งออกซึ่งส่งมายังประเทศนำเข้า ก็ต้องใช้ตัวเลขและค่าใช้จ่ายทั่วไป ที่ได้จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องแทนตัวเลขที่ให้โดยหรือให้ในนามผู้ผลิตของนั้น

6. ถ้าใช้ข้อมูลนอกจากที่ให้โดยหรือให้ในนามของผู้ผลิตในการพิจารณากำหนดราคาคำนวณถ้าผู้นำเข้าร้องขอ เจ้าหน้าที่ศุลกากรของประเทศนำเข้าจะต้องแจ้งให้ทราบถึงแหล่งของข้อมูล ข้อมูลที่ใช้และการคำนวณความขัดแย้งนั้น ตามบทบัญญัติข้อ 10

7. "ค่าใช้จ่ายทั่วไป" ตามที่กล่าวในข้อ 6.1 (b) คลุมถึงต้นทุนทั้งทางตรงและทางอ้อมในการผลิตและขายของที่ส่งออก ซึ่งมีได้รวมไว้ในข้อ 6.1 (a)

8. การที่จะถือว่าเป็นของ "ประเภทหรือชนิดเดียวกัน" กับของอื่นหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไปโดยขึ้นอยู่กับ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ในการพิจารณากำหนดกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปตามข้อ 6 จะต้องพิจารณาถึงการขายเพื่อส่งออกไปยังประเทศนำเข้าของสินค้าในกลุ่มที่ใกล้เคียงที่สุด ซึ่งรวมทั้งสินค้าที่กำลังประเมินราคาด้วย เพื่อให้สามารถได้ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ตามข้อ 6 "ของประเภทหรือชนิดเดียวกัน" จะต้องเป็นของมาจากประเทศเดียวกันกับกับของที่กำลังประเมินอาการ

หมายเหตุของข้อ 7

1. การกำหนดราคาศุลกากรตามบทบัญญัติข้อ 7 การยึดถือราคาศุลกากรที่เคยกำหนดไว้แล้วให้มากที่สุด

2. วิธีการประเมินราคาตามข้อ 7 ควรทำตามวิธีในข้อ 1 ถึง 6 โดยยึดหยุ่นตามความเหมาะสมให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายตามบทบัญญัติข้อ 7 นี้

3. ตัวอย่างของการยึดหยุ่นตามความเหมาะสม คือ

(a) ของชนิดเดียวกัน ตามข้อกำหนดว่า ของชนิดเดียวกัน จะต้องส่งมาในเวลาเดียวหรือใกล้เคียงกันของที่กำลังประเมินราคาอยู่นั้น สามารถตีความยึดหยุ่นได้ ของนำเข้าชนิดเดียวกับที่ผลิตในประเทศที่ไม่ใช่ประเทศส่งออกซึ่งของที่กำลังประเมินราคา อาจจะนำมาใช้เป็นฐานในการพิจารณาราคาศุลกากรได้ ราคาศุลกากรของนำเข้าที่คล้ายกันตามบทบัญญัติข้อ 5 และ 6 อาจนำมาใช้ได้

(b) ของที่คล้ายกัน ตามข้อกำหนดว่าของที่คล้ายกันจะต้องส่งมาในเวลา เดียวกันหรือใกล้เคียงกับของที่กำลังประเมินอากร สามารถตีความยืดหยุ่นได้ ของนำเข้าที่คล้ายกันที่ผลิตในประเทศที่ไม่ใช่ประเทศส่งออกซึ่งของที่กำลังประเมินราคา อาจนำมาใช้ เป็นฐานในการพิจารณาราคาศุลกากรได้ ราคาสุทธาการของนำเข้าที่คล้ายคลึงกันตามบทบัญญัติข้อ 5 และ 6 แล้วอาจนำมาใช้ได้

(c) วิธีหักทอน (Deductive method) ตามข้อกำหนดว่าของนั้นจะต้องขายใน "สภาพที่นำเข้า" ตามข้อ 5(1)(c) สามารถตีความยืดหยุ่นได้ กำหนด "90 วัน" ก็อาจใช้โดยยืดหยุ่นได้เช่นกัน

หมายเหตุของข้อ 8

วรรค (a) (1)

คำว่า "ค่านายหน้าการซื้อ" หมายถึงค่าบริการที่ผู้นำเข้าต้องจ่ายให้แก่ตัวแทน เป็นค่าบริการในการจัดซื้อของที่กำลังประเมินอากรแทนตนในต่างประเทศ

วรรค 1 (b) (2)

1. มีองค์ประกอบ 2 ประการที่เกี่ยวกับการแบ่งสรรปัจจัยตามที่บัญญัติในข้อ 8.1

(2) เพื่อรวมเข้ากับของนำเข้าคือ ค่าของปัจจัยนั่นเอง กับวิธีแบ่งสรรค่าดังกล่าว เข้ากับของนำเข้า การแบ่งสรรปัจจัยเหล่านี้ ควรจะทำในลักษณะที่มีเหตุผล เหมาะกับสภาพการณ์ และเป็นไปตามหลักการบัญชีที่ยอมรับโดยทั่วไป

2. เกี่ยวกับค่าของปัจจัย ถ้าผู้นำเข้าได้ปัจจัยเหล่านั้นจากผู้ขายที่ไม่มีความสัมพันธ์กันในราคาจำนวนหนึ่ง ค่าของปัจจัยนั้นคือราคาดังกล่าว ถ้าปัจจัยนั้นผลิตโดยผู้นำเข้าหรือผู้ที่มีความสัมพันธ์กับผู้นำเข้า ค่าของปัจจัยนั้นคือต้นทุนการผลิต ถ้าปัจจัยนั้นได้เคยใช้มาก่อนแล้วโดยผู้นำเข้า ต้นทุนในการจัดหาหรือผลิตปัจจัยนั้นจะต้องปรับลง เพื่อให้ได้ราคาของปัจจัยนั้นที่ใช้แล้ว

3. เมื่อกำหนดราคาของปัจจัยแล้ว จำเป็นที่จะต้องจัดสรรราคานั้น เข้ากับของที่นำเข้า อาจทำได้หลายวิธี เช่น นำมารวมเข้ากับราคาของเที่ยวแรก ถ้าผู้นำเข้าต้องการที่จะจ่ายค่าภาษีอากรในราคาทั้งหมดครั้งเดียว อีกตัวอย่างคือผู้นำเข้า อาจขอให้แบ่งสรรราคาตามจำนวนหน่วยของที่ผลิตขึ้นนั้นถึงเวลาที่ส่งของมาครั้งแรก หรืออีกตัวอย่างคือ ผู้นำเข้าอาจขอให้แบ่งสรรราคา

ตามจำนวนของทั้งหมดที่พึงผลิตตามสัญญาหรือคำสั่งที่สร้างขึ้นเพื่อการผลิตนั้น วิธีการแบ่งสรรราคาจะขึ้นอยู่กับเอกสารหลักฐานที่ยื่นโดยผู้นำเข้า

4. เพื่อขยายความข้างต้น ตัวอย่าง เช่น ผู้นำเข้า เป็นผู้แม่แบบที่ให้แก่ผู้ผลิตของผู้นำเข้าโดยทำสัญญาซื้อขายของ 10,000 หน่วย ขณะที่ของเที่ยวแรกมาถึงจำนวน 1,000 หน่วย ผู้ผลิตได้ผลิตเสร็จแล้ว 4,000 หน่วย ผู้นำเข้าอาจขอให้ศุลกากรแบ่งสรรราคาแม่แบบเข้ากับราคาของ 1,000 หน่วย 4,000 หน่วย หรือ 10,000 หน่วย ก็ได้

วรรค 1 (b) (4)

1. การบวกเพิ่มปัจจัยตามที่กำหนดไว้ในข้อ 8.1 (b) (4) ควรทำบนฐานของข้อมูลที่ประจักษ์ชัดเพื่อที่จะลดภาระของทั้งผู้นำเข้าและศุลกากรในการพิจารณากำหนดราคาที่ตั้งนำมารวมข้อมูลที่มืออยู่แล้วตามบันทึกทางการค้าของผู้นำเข้าควรจะนำมาใช้ให้มากที่สุด

2. สำหรับปัจจัยที่จัดทำโดยผู้ซื้อซึ่งอาจซื้อหรือเข้ามา ราคาที่บวกเพิ่มหรือราคาซื้อหรือค่าเช่าทั้งนี้ไม่ให้มีการบวกเพิ่มราคาสำหรับปัจจัยที่เป็นสาธารณสมบัติ นอกจากค่าใช้จ่ายในการคัดลอกสำเนาเท่านั้น

3. ความยากง่ายในการคำนวณค่าบวกที่เพิ่มขึ้นอยู่กับโครงสร้างและวิธีการดำเนินงานและวิธีการบัญชีของแต่ละกิจการ

4. ตัวอย่าง เช่น กิจการหนึ่งส่งสินค้าหลายชนิดจากหลายประเภทและเก็บข้อมูลของศูนย์ออกแบ่นนอกประเทศ ในลักษณะที่สามารถแยกต้นทุนตามแต่ละผลิตภัณฑ์ได้โดยถูกต้อง ในกรณีนี้การปรับราคาจะสามารถทำได้โดยเหมาะสมกับบทบัญญัติข้อ 8

5. ในอีกกรณีหนึ่งกิจการอาจจะมีข้อมูลค่าใช้จ่ายของศูนย์ออกแบ่นที่อยู่นอกประเทศนำเข้าแต่บันทึกรวมไว้โดยไม่แยกตามแต่ละชนิด สินค้า ในกรณีเช่นนี้จะต้องมีการปรับราคาของนำเข้าให้เหมาะสมตามบทบัญญัติข้อ 8 โดยการแบ่งสรรค่าใช้จ่ายของศูนย์ออกแบ่นให้กับสินค้าที่ได้รับประโยชน์ศูนย์ แล้วบวกเพิ่มค่าใช้จ่ายนั้น เข้าตามจำนวนหน่วยของนำเข้า

6. ความแตกต่างของสภาพการณ์ข้างต้นทำให้จำเป็นต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ กัน ในการกำหนดวิธีการจัดสรรที่เหมาะสม

7. ในกรณีที่การผลิตปัจจัยดังกล่าว เกี่ยวเนื่องกับหลายประเทศและช่วงเวลาการปรับราคาควรจำกัดเฉพาะค่าอันแท้จริงที่เพิ่มเข้าไปในปัจจัยนั้น ภายนอกประเทศนำเข้า

วรรค 1 (c)

1. ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมอนุญาตตามข้อ 8.1 (c) อาจรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และลิขสิทธิ์ อย่างไรก็ตามค่าสิทธิที่จะผลิตสินค้าจากต้นแบบที่นำเข้ามาจะต้องไม่รวมเข้ากับราคาที่ได้จ่ายจริงหรือหึ่งจ่ายสำหรับของที่นำเข้ามา ในการพิจารณากำหนดราคาศุลกากร

วรรค 3

ในกรณีที่ไม่มีข้อประจักษ์ชัดในการบวกเพิ่มราคาตามบทบัญญัติข้อ 8 ย่อมไม่อาจกำหนดราคาซื้อขายตามบทบัญญัติข้อ 1 ได้ ยกตัวอย่าง เช่น มีการขาย ค่าสิทธิ (Royalty) โดยกำหนดตามราคาขายในประเทศนำเข้าต่อลิตรของสินค้าชนิดหนึ่งซึ่งนำเข้ามา เป็นกิโลกรัมแล้วจัดทำเป็นของเหลวหลังการนำเข้า ถ้าค่าสิทธิส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับของที่นำเข้ามาและอีกส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นที่ไม่เกี่ยวกับของที่นำเข้ามา (เช่น เมื่อของนำเข้าผสมกับของในประเทศและไม่สามารถแยกได้ต่างหากจากกัน หรือเมื่อค่าสิทธิไม่สามารถที่จะแยกออกจากการตกลงทางการเงินเป็นพิเศษระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย) ถ้าเป็นการไม่สมควรที่จะพยายามรวมค่าสิทธิเข้าไปด้วย อย่างไรก็ตามถ้าค่าสิทธิขึ้นอยู่กับของนำเข้าเท่านั้นและสามารถกำหนดจำนวนได้ก็สามารถเพิ่ม เข้าในราคาที่ได้จ่ายจริงหรือหึ่งจ่ายได้

หมายเหตุของข้อ 9

ตามบทบัญญัติข้อ 9 "เวลานำเข้า" หมายความรวมถึง เวลาที่นำของเข้าตามความหมายของศุลกากร

หมายเหตุของข้อ 11

1. บทบัญญัติของข้อ 11 ให้สิทธิแก่ผู้นำเข้า ที่จะอุทธรณ์การประเมินราคาของเจ้าหน้าที่ศุลกากร การอุทธรณ์อาจยื่นต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรระดับสูงก่อน แต่ผู้นำเข้าจะต้องมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อตุลาการได้ในขั้นสุดท้าย

2. "โดยไม่เสียค่าปรับ" หมายความว่าผู้นำเข้าต้องไม่เสียค่าปรับ หรือถูกคุกคามว่าจะถูกปรับ เพราะเหตุที่ผู้นำเข้า เลือกใช้สิทธิอุทธรณ์ค่าใช้จ่ายทางศาลและค่าธรรมเนียมสำหรับความไม่ถือว่าเป็นค่าปรับ

3. อย่างไรก็ตามบทบัญญัติข้อ 11 ไม่ห้ามภาคีสมาชิกที่จะเรียกเก็บค่าภาษีอากรเดิมตามจำนวนที่ประเมินก่อนการอุทธรณ์

หมายเหตุของข้อ 15

วรรค 4

ตามบทบัญญัติข้อนี้คำว่า "บุคคล" หมายความรวมถึงบุคคลตามกฎหมาย

วรรค 4 (e)

ตามความตกลงนี้ บุคคลหนึ่งจะถือว่าเป็นผู้ควบคุมอีกบุคคลหนึ่งต่อเมื่อบุคคลแรกอยู่ในฐานะตามกฎหมายหรือตามการปฏิบัติใช้สิทธิควบคุมหรือสิ่งการกับบุคคลหลังได้

สนธิสัญญาความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรา 7

ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและการค้า (GATT)

ภาคีสมาชิกตามความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและการค้า ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ความตกลง"

โดย คำนึงถึงการเจรจาการค้าหลายฝ่าย และความประสงค์ของคณะกรรมการเจรจาการค้าในการประชุม เมื่อวันที่ 11 และ 12 เมษายน 1979 ที่จะให้มีบทบัญญัติฉบับเดียวเกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและการค้า

โดยระลึกถึง ว่าประเทศที่กำลังพัฒนาอาจมีปัญหาโดยเฉพาะในการใช้ความตกลงนี้

โดยพิจารณา ว่าบทบัญญัติของมาตรา 27 ของความตกลงนี้ ซึ่งเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขยังไม่มีผลบังคับใช้

โดยนัยนี้

1. ตกลง ให้ตัดบทบัญญัติของมาตรา 1.2 (b) (4) ของความตกลง
2. โดยยอมรับ ว่าการผ่อนเวลาปฏิบัติตามความตกลงนี้ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา เป็นเวลา 5 ปี ตามมาตรา 21.1 อาจไม่เพียงพอแก่ประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ ในกรณีเช่นนั้น ประเทศภาคีสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาอาจร้องขอขยายเวลาก่อนสิ้นกำหนดตามมาตรา 21.1

และเข้าใจว่าภาคีสมาชิกพึงพิจารณาด้วยความเห็นใจในคำร้องขอนั้น เมื่อประเทศกำลังพัฒนาสามารถแสดงเหตุผลได้

3. โดยยอมรับ ว่าประเทศกำลังพัฒนาซึ่งปัจจุบันประเมินราคาของบนพื้นฐานของราคาขั้นต่ำที่กำหนด อาจขอสงวนสิทธิที่จะใช้ราคาดังกล่าวโดยมีข้อจำกัดและเฉพาะกาลตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ภาคีสมาชิกแห่งความตกลงนี้จะตกลงกัน

4. โดยยอมรับ ว่าประเทศกำลังพัฒนาซึ่งมีความเห็นว่าการกลับลำดับตามคำร้องขอของผู้นำเข้าตามบทบัญญัติข้อ 4 อาจก่อให้เกิดความยุ่งยาก อาจขอสงวนสิทธิไว้ ดังนี้

" รัฐบาลของ . . . . ขอสงวนสิทธิที่จะปฏิบัติตามความตกลงตามข้อ 4 เฉพาะเมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรเห็นด้วยกับคำร้องขอกลับลำดับในข้อ 5 และ 6 " ถ้าประเทศกำลังพัฒนาได้สงวนสิทธินั้นไว้ ภาคีสมาชิกจะต้องยินยอมตามข้อ 23

5. โดยยอมรับ ว่าประเทศกำลังพัฒนาอาจประสงค์จะสงวนสิทธิตามข้อ 5.2 ของความตกลงได้ดังนี้

" รัฐบาลของ . . . . ขอสงวนสิทธิที่จะปฏิบัติตามข้อ 5.2 ของความตกลงและตามหมายเหตุที่เกี่ยวข้องไม่ว่าผู้นำเข้าจะร้องขอหรือไม่ "

ถ้าหากประเทศกำลังพัฒนาสงวนสิทธิ เช่นว่า ภาคีสมาชิกต้องยินยอมตามข้อ 23

6. โดยยอมรับ ว่าประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศแสดงความห่วงใยว่าอาจมีปัญหาในการใช้บทบัญญัติข้อ 1 ของความตกลง ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าโดยผ่านตัวแทนแต่ผู้เดียว ผู้จัดจำหน่ายแต่ผู้เดียว และผู้ได้สัมปทานแต่ผู้เดียว ภาคีสมาชิกตกลงว่า ถ้าเกิดปัญหาในทางปฏิบัติของประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามข้อตกลงนี้ จะต้องมีการศึกษาปัญหานี้ เมื่อประเทศดังกล่าวร้องขอ เพื่อหาทางแก้ปัญหาดังกล่าวตามความเหมาะสม

7. โดยตกลง ว่าบทบัญญัติข้อ 17 ยอมรับว่าในการปฏิบัติตามความตกลงนี้ ผู้บริหารงานศุลกากรอาจมีความจำเป็นที่จะสอบถามความแท้จริงและถูกต้องของข้อความเอกสารและการสำแดงที่ยื่นต่อศุลกากร เพื่อการประเมินราคา และตกลงว่าบทบัญญัติข้อนี้ รับรู้ถึงการตรวจสอบที่จำเป็นต่อกระทรวง ตัวอย่าง เช่น การตรวจสอบให้เชื่อได้ว่า องค์ประกอบของราคาที่แสดงหรือยื่นต่อศุลกากร เพื่อการประเมินราคาสมบูรณ์และถูกต้อง และยอมรับว่า ภาคีสมาชิกของความตกลงนี้มีสิทธิที่จะได้รับความร่วมมือโดยเต็มที่จากผู้นำเข้า ในการสอบถามดังกล่าว ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายและวิธีการของประเทศนั้น ๆ

๘. โดยตกลง ว่าราคาซึ่งได้จ่ายจริงหรือพึงจ่าย รวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ผู้ซื้อได้จ่ายจริงหรือพึงต้องจ่ายให้แก่ผู้ขาย ความเงื่อนไขการขายของที่นำเข้ามา หรือที่ผู้ซื้อต้องจ่ายให้แก่บุคคลที่สามตามข้อผูกพันของผู้ขาย

II

1. เมื่อเริ่มใช้บังคับความตกลงนี้ บทบัญญัติตามสนธิสัญญานี้ถือ เป็นส่วนหนึ่งของความตกลง

2. สนธิสัญญานี้ มอบไว้แก่ผู้อำนวยการใหญ่แห่งภาคีสมาชิกของ GATT และ เปิดให้รับรอง โดยการลงลายมือชื่อหรืออย่างอื่น โดยการลงนามในความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและการค้า และโดยการรับรองหรือยอมรับความตกลงโดยรัฐบาลประเทศอื่น ๆ ตามมาตรา 22

สนธิสัญญานี้กระทำขึ้นที่กรุง เจนีวา เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 1979 เป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และสเปน อย่างละหนึ่งฉบับ แต่ละฉบับ เป็นฉบับที่แท้จริง⁶⁷

⁶⁷ ศุลกากร, กรม. "การประเมินราคาตามระบบราคาเกณฑ์" (พิมพ์ดีด) 2531

ประวัติผู้เขียน

ผู้เขียนชื่อ นายอุดม เฟื่องนารีย์ เกิดเมื่อ 1 มกราคม 2493 ที่อำเภอสามโคก จังหวัด
ปทุมธานี สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา
2522 ทำงานครั้งแรกเป็นลูกจ้างชั่วคราวตำแหน่งช่างจัดวาง ที่กรมประชาสัมพันธ์ โดยใช้วุฒิ
ม.ศ. 6 สายอาชีพแผนกเครื่องยนต์ ต่อมาเข้ารับราชการในตำแหน่งช่างเครื่องยนต์ 1 กรมศุลกากร
ประจำด่านศุลกากรตะกั่วป่า ระหว่างรับราชการได้สมัครเข้าศึกษาในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วได้สอบ เปลี่ยนสายงานเป็นเจ้าหน้าที่ประเมินอากร ,
นายตรวจศุลกากร , สารวัตรศุลกากร ตามลำดับ ระหว่างรับราชการในกรมศุลกากรได้ประจำด่าน
และกองต่าง ๆ ดังนี้ ด่านศุลกากรตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ด่านศุลกากรปากบารา จังหวัดสตูล
กองวิเคราะห์ราคา กรมศุลกากร สำนักงานศุลกากรภูมิภาคที่ 3 กองป้องกันและปราบปราม
กรมศุลกากร ด่านศุลกากรฮาคุพนม ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรฮาคุพนม